

FILLIMET

Origjina dhe Qëllimi i Jetes

**Un comentario de enseñanza bíblica
para estudio personal o grupal**

**Escrito por Fred Morris
Traducido por Fernando Rodríguez**

1 y 2 TESALONICENSES
Capítulos 1 a 5 y 1 a 3

PARATHËNIE

Zanafilla është e para nga pesë librat më të rëndësishëm në Dhiaten e Vjetër. Për herë të parë është shkruar në gjuhën Hebreishte para 3500 vjet. Përmban shkrime të shenjta për Perëndinë.

Na tregon neve për:

- Si dhe pse Perëndia e bëri botën dhe çdo gjë në te.
- Qëllimi i Perëndisë dhe qëllimi i jetës.
- Arsyeja për të dyja për të mirë dhe për të keq.
- Rëndësia për martesën e burrit dhe të gruas.
- Rëndësia për të pasur fëmijë.
- Si mëkati na ndan neve prej Perëndisë.
- Si mëkati prish botën.
- Si Perëndia dënon mëkatin.
- Si Perëndia dëshiron të na ruan neve nga mëkati.

BIBLA DHE FILLIMI I JETËS

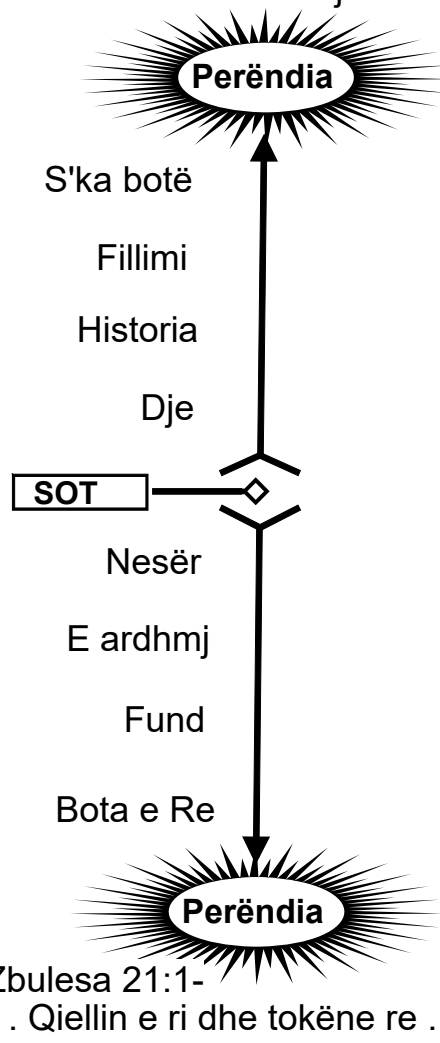
Bibla thotë se Perëndia ishte gjithnjë atje. Ai është i vetmi i vërtet, Perëndi i gjallë. Ai quhet 'Yahëeh' Në gjuhën Hebreje. Jehova është Ai i cili e bëri gjithësinë. Ai është i vetmi Perëndi i vërtet – nuk ka Perëndi tjetër i cili krijoi jetën. Ai ishte atje para fillimit të botës. Ai ishte atje para se ta bëjë qiellin dhe tokën, Perëndia ishte atje. Ai gjithnjë do të jetë atje.

Perëndia nuk ka fillim dhe as fund. Në themi Perëndia është jetë 'jetë e përjetshme'. Jeta e përjetshme vazhdon pa pushim, për jetë të jetëve. Është e përjetshme.

Ne të gjithë kishim fillimin kur Perëndia na dhuroi neve jetën. Ne jemi gjallë sepse Perëndia u dha jetën dhe frymëmarrjen të gjithë njerëzve. Ai poashtu ju dha atyre çdo gjë tjetër' (Vepra 17:25). Jeta e njeriut fillon brenda mitrës së nënës. Pastaj ai njeri pas nëntë muajve lind. Ne jemi gjallë sepse Perëndia neve na jep jetën. Askush sdo ta merr atë jetë që s'ka lindur. Ajo i përket Zotit. Nganjëherë jeta është e shkurtër, nganjëherë është e gjatë. Jeta këtu do të përfundon një ditë, së shpejti ose më vonë, por Perëndija jeton përgjithmonë.

Zanafilla 1:1 -

"Në fillim Perëndia krijoi . . ."

Perëndia mbuloi tokën me shumë lloje të ndryshme të barit dhe bimëve. Pastaj Perëndia krijoi kafshët dhe insektet, bimët për ti ngrënë. Perëndia krijoi shumë lloje të ndryshme të kafshëve – femër dhe mashkull – përfshirë derrat, pulat, kuajt, majmunat dhe devet. Poashtu kishte shumë insekte dhe krijesa që zvarriten në tokë.

Çdo tip krijese bënë vezën për të bërë të njejtin lloj të peshkut, zogut, insektit dhe kafshes. Perëndia u siguria që të njejtin lloj ta prodhojë çdo vit, vit pas viti.

Ai përdori palë të reja të ADN – së 'fjalët prej' librit të Tij të jetës për çdo lloj.

Në fund i gjithë krijimi i Perëndisë ishte në vend. Toka, detrat, pemët, frutat, bimët, insektet, zogjët, peshqit, dhe kafshët. Pastaj Perëndija krijoi njerëzit e parë.

PSE PERËNDIA E BËRI NJERËZIMIN

Në ditën e pestë, Perëndia mbaroi bërjen e të gjitha këtyre gjërave të mrekullushme, por 'nuk kishte njeri ta punojë tokën' (2:5). Perëndia e bëri njeriun të kujdeset për krijimin e Perëndisë (1:28). Kujdestarët shikojnë mbi pronat e njerëzve tjerë. Ne duhet t'i bindem Perëndisë dhe të kujdesemi për botën e Tij që Ai e ka krijuar.

Zanafilla 1 na tregon neve pse Perëndia e ka krijuar njerëzimin:

- Të jemi si Perëndia (v. 26, 27).
- Të zotërojmë mbi krijimin e Perëndisë (v. 26).
- Të kemi fëmijë dhe të popullojmë tokën dhe ta nënshtrojmë atë (v. 28).
- Të jetojmë duke ngrënë gjërat e mira që rriten në tokë (v. 29).
- Të na jep neve dashurinë e Tij që ne ta adhurojmë Atë.

Bisedo rreth:

1. Çfarë ka krijuar Perëndija për kënaqësinë e Tij?
2. Çfarë ka krijuar Perëndia për kënaqësinë tonë?

Tani lexo Zanafillen kapitulli 2

SI E BËRI PERËNDIA NJERËZIMIN

Zanafilla 2 na tregon neve se si Perëndia e bëri njeriun. 'Zoti Perëndi e krijoi njeriun. Ai e bëri atë prej pluhurit të tokës. Ai fryu në të frymën e jetës dhe njeriu u bë përsosur i gjallë' (2:7)

Perëndia përdori elementet bazike të tokës kur Ai krijoi jetën (2:7, 19).

Megjithatë njerëzit (dhe krijesat tjera) nuk i përngjajnë pluhurit, dheut dhe shkëmbinjëve, në të vërtetë ne jemi bërë prej të njejtave elemente si nitrogjeni, oksigjeni, karboni, hidrogjeni, kalciumi etj. Ne jemi të bërë prej të njejtit material që Perëndia e përdori në fillim.

Poashtu Adamit iu ka dhënë fryma e përjetshme sikur Fryma e Perëndisë. Adami kishte mendjen dhe ai mund të mendonte për gjërat. Ai mund ta njihte Perëndinë dhe të jetë shok (mik) i tij. Perëndia mund të kishte bashkësi me Adamin.

Kafshët nuk mund të flasin me Perëndinë ose ta njohin Perëndinë sikurse. Perëndia dëshironte një person ta dojë dikënd sikur veten, pra ai e bëri Adamin 'sipas imazhit (shembëlltyres) të Tij'. Ai i dha atij 'shpirtin e gjallë' ose personalitet.

Perëndia e bëri Adamin si një person të rritur. Adami mund të bisedonte me Perëndinë dhe të dëgjoj se çfarë Ai thoshte. Ai nuk bënte zhurmë sikur derrat ose majmunat. Ai fliste fjalët në gjuhën e duhur, dhe ai e kuptonte se çfarë Perëndia ishte duke i thënë atij. Ai dinte se çfarë ishte drejt dhe mund të zgjedhte drejt. Kafshët nuk kanë jetë të shenjtë, si njerëzit. Njeriu nuk është sikur çdo gjë tjetër që Perëndia e krijoi. Ai nuk është sikur kafshë ose peshk, zog ose pemë. Njeriu mund të mendoj si Perëndia. Ai din se çfarë është e drejt dhe mund të zgjedh ta bëjë atë. Ne themi njeriu është 'qenie morale'.

Perëndia i tha Adamit që t'ju vë emrat kafshëve. Kafshët erdhën te Adami dhe ai ju vuri emrat të gjithave (2:19)

Më vonë tek Zanafilla 2, Bibla na tregon se si Perëndia e bëri gruan.

NJË VEND I VEÇANTË PËR ADAMIN

Perëndija është i dashur dhe shumë i ditur. Kur Perëndia e bëri Adamin, Ai e çoi atë në një kopsht të veçantë (2:8) Perëndia e bëri këtë kopsht në Eden. Vendi i tij i saktë është dhënë në Bibël (2:10, 14). Perëndia ka vënë të gjitha gjërat e mira në kopsht që Adami të kënaqet. Çdo gjë që Adamit i nevojitej rritej aty.

Perëndia i tha Adamit të jetoj në kopsht dhe të kujdeset për të. Ai i tregoj Adamit se si të kujdeset për bimët dhe kafshët. Plani i Tij ishte që njeriu të mbizotërojë mbi krijimin. Dhe aty gjithnjë do të kishte bollëk për të ngrënë. Atje poashtu ishte 'pema e jetës' e cila është e njejta pemë që do të rritet në Botën e Re në fund të kësaj epoke (Zanafilla 2:9, Zbulesa 22:2). Poashtu ishte pema e njohurisë së mirës dhe të keqes.

Për shkak se Perëndia thotë 'zotëro mbi krijimin', njeriu do që të jetë udhëheqës. Dhe ai ka nevojë për punë. Njeriu nuk është i lumtur në qoftëse nuk ka punë! Perëndia i tregoi Adamit se çfarë të bëj dhe gjërat që ai nuk

Perëndija është lartë (mbi) dhe rreth neve. Ai është kudo tërë kohën. Ai na do neve më shumë se prindërit tanë. Ai është afër atyre të cilët bisedojnë në të. Bibla thotë: (1 Pjetri 5:7) 'hidheni gjithë merakun mbi Të sepse Ai merakoset për ju.

Bibla është fjala e Perëndisë. Bibla na tregon neve të vërtetën për Perëndinë. Tek Zanafilla, Perëndia na tregon se si Ai e ka bërë botën dhe njerëzimin. Perëndia nuk na ka treguar neve çdo gjë, por Ai na tregoj për çdo gjë që kemi nevojë të dimë. Këtu është çfarë Pali thotë për Perëndinë në Veprat 17:24–29:

Perëndia bëri botën dhe të gjitha gjërat që janë në të, Ai është Zot i qiellit dhe i tokës. Nuk banon në tempuj të bërë nga duart e njeriut, dhe as shërbehet nga duart e njerëzve, sikur të kishte nevojë për ndonjë gjë, sepse ai u jep të gjithëve jetë, dhe çdo gjë ka frymë. Nga një njeri ka bërë të gjitha racat e njerëzve, që të banojnë në tërë faqen e dheut, dhe caktoi kohërat dhe vendet e banimit të tyre, që të kërkojnë Zotin, mbase mund ta gjejnë duke prekur, ndonëse ai nuk është larg nga secili prej nesh. Sepse në të ne jetojmë, levizim dhe jemi, sikurse kanë thënë edhe disa nga poetet tuaj: 'Sepse jemi edhe ne pasardhës të tij'. Duke qenë, pra, se ne jemi pasardhës të Perëndisë, nuk duhet të mendojmë që Perëndia është bërë nga ari ose argjendi, ose nga guri. Ai s'është bërë nga duart e njeriut.

NE MUND TA NJOHIM PERËNDINË PËRMES JEZUSIT

Zanafilla është libri i parë i Biblës. Na tregon të vërtetën rreth krijimit të Perëndisë – çfarë Ai kishte bërë dhe si Ai e bëri këtë. Pjesa tjetër e Dhiatës së Vjetër na tregon se çfarë ndodhi para se Jezusi të vinte të jetoi në tokë (botë). Është historia e Perëndisë në punë dhe në botë. Mesazhi më i madh në Bibël është që ne mund të kemi perjetësinë në qiell me Perëndinë në qofte se ne i bindemi Atij dhe në qofte se ne besojmë që Jezus Krishti është i Biri i Tij dhe shpëtimtari ynë. Jezusi bëri të mundur që ne ta njohim Perëndinë!

Ne mund të shohim punën e mrekullushme të Perëndisë në natyrë dhe në qiellin e natës. Numri i madh i bimëve, kafshëve dhe yjeve na tregojnë neve që Perëndia ka fuqi madhështore. Perëndia krijoi të gjitha gjërat dhe ne nuk mund t'i ndryshojmë ato. Ne nuk mund ta ndalojmë diellin prej lindjes apo hyrjen e baticës së detit.

Por Perëndia është më i madh se krijimi i Tij. Ai punon në dhe përmes krijimit të Tij. Ai është Mbret mbi qiell dhe tokë. Bibla thotë 'Ai është Zot i të gjithave'. Ai është më i larti Perëndi. Perëndia është Zot dhe Mbret sepse Ai e

bëri botën. Çdo gjë në të i takon Atij. Që kur Perëndia më krijoi mua, Ai është Zoti im gjithashtu.

Ne e dimë nga Bibla që Perëndia është person poashtu. Perëndija mendon. Ai planifikon. Ai krijon. Ai foli dhe bota u krijua! Ai e do botën dhe njerëzit që i krijoi dhe Ai dëshiron që ne ta duam Atë.

Në Bibël, Perëndia na tregon neve për Vetën. Ne mund ta njohim Atë ashtu sikurse mund të njohim një person tjetër. Perëndia pati një mënyrë të mrekullueshme të na tregoj neve se si duket Ai. Së pari Ai na tregoj neve sa madhështor është Ai në gjërat që Ai i ka krijuar. Mbi 4000 vjet më vonë, Ai e dërgoi Birin e Tij, Jezus Krishtin, në botë për 33 vjet. Të Krishterët besojnë që Jezusi është me Perëndinë. Ai është në qiell me Atin e Tij. Jezusi iu tha udhëheqësve të Izraelit, Unë Jam para se të kishte lindur Abrahami, (Gjoni 8:58). Jezusi ka përdorur këto fjalë të veqanta që vetëm Perëndia i ka përdor. (Eksodi 3:14). Jezusi ka ardhur të jetojë në botë për të na treguar Perëndinë. Ai erdhi të na tregoj se si duket Perëndia. Ai është si Perëndia sepse Ai është Biri i Perëndisë.

Jezusi ishte gjithnjë me Perëndinë At në qiell, edhe para se Ai krijoi qiellin dhe tokën (Zanafilla 1:26; Gjoni 1:3; Kolosianeve 1:16; Hebrenjët 1:2.)

Bibla thotë që Jezus Krishti 'mban në dorë' të gjitha gjërat. Kjo do të thotë se Ai është në kontroll. Asgjë nuk ndodh pa Atë. Ai bën çdo gjë në mënyrë që i pëlqen Atij. Dhe Ai lejon gjërat të ndodhin të cilat janë pjesë e planit të Tij që t'i kthen njerëzit ta adhurojnë Perëndinë Atin e Tij. Ai poashtu e dërgoj Frymën e Tij të Shenjtë në botë t'i mësoj popullit të vërteten për Vetën. Fryma e Shenjtë na ndihmon neve që ta njohim Jezusin si Zotin dhe Shpëtimtarin tonë. Ai na ndihmon që ta njohim Perëndinë si Atin tonë.

SI DUKET PERËNDIA?

Çfarë personi është Perëndia? Perëndia është frymë por Perëndia është person, gjithashtu. Perëndia don dhe kujdeset. Ai nuk bën gjëra të gabuara dhe Ai nuk është i lumtur me gjërat e gabuara që njerëzit i bëjnë. Këto gjëra të këqija quhen Mekat. Dhe ne i bëjmë këto sepse jetët tona janë gabim. Ai pikëllohet kur njerëzit vdesin para se ata të dëgjojnë dhe të mësojnë të vërteten për veten e Tij. Ai pikëllohet kur foshnjët vdesin para se të lindin ose menjëherë pas lindjes. Ai dëshiron që njerëzit të mësojnë për veten e Tij.

Para se të fillonte koha, Perëndia e kishte krijimin e botës në mendimet e Tij. Ai gjithashtu na njohu ne me emra, edhe para se ne të lindim. Ai e din sa qime të flokut keni në kokën tuaj. Perëndia është madhështor. Ai din çdo gjë. Ai e di se çfarë do të ndodh nesër dhe kush do të lind vitin e ardhshëm. Mendjet tona nuk mund ta kuptojnë sa madhështor dhe i mrekullueshëm është Perëndia. Ai di çdo gjë në të kaluarën, tashmen dhe të ardhmen.

Para një kohe të gjatë një profet shkroi për Perëndinë, 'O Zot, ti je Perëndia im. Ti ke bërë gjëra të mrekullshme. Ti planifikove ato shumë kohë më parë' (Isaia 25:1). Ne jemi të gjithë pjesë e krijimit të Tij të mrekullueshëm. Por Perëndia është i trishtuar kur mëkati e prish botën që Ai e bëri. Ne do të lexojmë më vonë që Perëndia na lejon të zgjedhim në mes të mires dhe të keqes. Ne jemi të lirë të zgjedhim. Ne mund ta duam Perëndinë ose ta duam të keqen.

Perëndia e krijoi botën në dashuri

Bibla na mëson neve që Perëndia e bëri botën dhe krijesat dhe njerëzimin për kënaqësinë e Tij. Perëndia është dashuri (1 Gjonit 4:16) dhe Perëndia deshi atë që krijoi (Zanafilla 1:10, 25, 31). Ai na bëri neve që të mund të kemi miqësi të veçantë me Të, që Ai të siguroj për ne, dhe që ne të mund të jetojmë me Të përgjithmonë. Poashtu Ai na bëri në imazhin e Tij pra që ne të mund t'i dojmë të tjerët. Dashuria e vërtetë duhet të ipet bujarisht dhe me dëshirë. Perëndia i bëri burrat dhe gratë, djemtë dhe vajzat, ta dojn Atë dhe ta adhurojnë Atë. Por Ai nuk na shtyn me forcë ta duam Atë. Ai na bëri neve që ne të mund të zgjedhim ta duam Ate ose mos ta duam Atë. Perëndia e bëri njeriun të lirë të shkoj rrugës së tij – me Perëndinë dhe me dashurinë për Perëndinë – ose pa Perëndinë dhe pa dashurinë për Të. Kur Adami dhe Eva mëkatuan për herë të parë, ata zgjodhën të shkojnë rrugës së tyre. Dhe qysh atëherë, shumica e njerëzve duan të shkojnë rruges së tyre pa Perëndinë. Ecja kundër Perëndisë është mëkat. Ne të gjithë fillojmë jetën si mëkatar (Romakët 3: 10, 23). Bibla na tregon për mëkatin. Perëndia është i Shenjtë. Ai na don por duhet gjykuar mëkatin.

Por Bibla poashtu na tregon për dashurinë e madhe për Perëndinë. Na tregon se sa të këqinj jemi por poashtu na tregon se si Perëndia iu ndihmon mëkatarve të kthehen tek Ai, ta duan Atë dhe të shkojnë rrugës së Tij. Bibla na tregon se si ta duam Perëndinë dhe ta duam njëri tjetrin.

Mënyra e kthimit të Perëndia. Perëndia tregon mënyrën e kthimit të Vetvetja nëpërmjet dënimeve, nëpërmjet punës së rëndë, nëpërmjet sakrificës së gjakut, nëpërmjet sakrificës së ushqimit dhe parave, për shembull me besim, nga lloji i Krishtit, nëpërmjet premtimeve dhe nëpërmjet ligjeve. Ai tregoi nevojën për mënyrën e kthimit nëpërmjet lajmërimit, nëpërmjet dëbimit, nëpërmjet ndarjes dhe nëpërmjet zgjedhjes. (Ne mund të lexojmë për këtë në Dhiaten e Vjeter, pjesë e Biblës.) Por asnjëra nga këto rrugë nuk funksionojë mirë, e tillë ishte madhështija e mëkatis të njeriut. Pra së fundi prej të gjithave Perëndia tregoi mënyrën e kthimit prej mëkatis nëpërmjet sakrificës së gjakut të Birit të Tij të dashur Jezus Krishtit. Nëpërmjet besimit në Jezusin, të gjithë mëkatarët tani mund të falen nga Perëndia dhe mund ta njohin dashurinë e Tij. Dashuria e tillë është e drejtë. (Ne lexojmë për këtë në Dhiaten e Re, pjesë e Biblës).

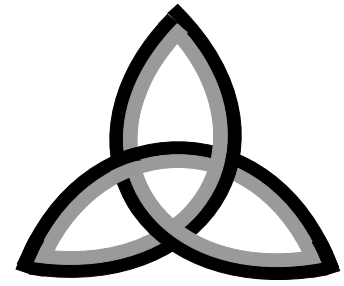
PERËNDIA: Ati, Biri, dhe Fryma (Triniteti)

Të Krishterët besojnë që Perëndija është në tre persona – Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë – tre në Një. Ne nganjëherë themi ky është Perëndia, Triniteti i Shenjtë. Kjo do të thotë që Jezusi dhe Fryma e Perëndisë ishin së bashku me Atin Perëndi që në fillim, para se bota të ishte bërë. Kjo është arsyeja që Bibla thotë:

- Ta bëjmë njeriun simbas shëmbëlltyres TONË [sikur jemi NE] (Zanafilla 1:26)
- Njeriu është bërë sikur njëri nga NE (Zanafilla 3:22)
- Të zbresim poshtë dhe ta përziejme gjuhën (Zanafilla 11:7)
- Kë ta dërgoj, kush do të shkoj për NE ? (Isai 6:8)

Kjo është arsyeja që Jezusi thotë: 'NE flasim për atë që e dimë dhe NE dëshmojmë atë që pamë' (Gjon 3:11). Ai poashtu tha që Ai jetoi para Abrahamit (8:15).

Triniteti është mister për shumë njerëz. Lutu për urtësi që ta kuptosh dhe për besim që të mund ta besosh këtë. Pastaj Perëndia do t'ju tregojë juve të vërtetën për Vetvetën.

Keltët e Krishterë në Evropën Perëndimore para 1900 viteve vizatuan një simbol i cili ju ndihmoi atyre të kuptojnë Trinitetin. Është quajtur litar i Keltëve. Është në tri pjesë por secila pjesë është e ngjitur me dy pjesët tjera; të gjitha tri pjesët janë një – Perëndia At, Perëndia Bir (Jezusi) dhe Perëndia Frymë. Triniteti i Shenjtë (Mateu 29:19).

Bisedo rreth:

1. A jeni të gatshëm të lexoni Zanafillen me (mendje hapur) pa paragjykime ?
2. A keni dëshirë të merrni kohë ta kuptoni origjinën dhe qëllimin e jetës sikur është dhënë në Zanafillë?
3. A jeni në gjendje të injoroni çdo mësim të rremë që ju keni dëgjuar prej atyre të cilët nuk e njohin dhe nuk e duan Perëndinë.

Lutuni që Fryma e Shenjtë të ju flas derisa ju e studioni shkrimin e shenjtë të Perëndisë.

Ka shumë gjëra për të mësuar rreth Perëndisë dhe jetës duke lexuar Biblen. Pra le të fillojmë.

Tani lexo Zanafillen Kapitulli 1

PUNA E PERËNDISË PËR KRIJIMIN

Zanafilla është në fillim të Bibles. Na tregon për fillimin e çdo gjëje dhe vetë jetën. Na tregon për origjinat dhe qëllimin e jetës. Në zanafillë ne lexojmë: 'Në fillim Perëndia krijoi qiellin dhe tokën' (Zanafilla 1:1). Universi (Gjithësia) ishte i zbrazët dhe i errët. Pastaj Fryma e Shenjtë e Perëndisë lëvizi mbi të (v. 2)

Pa njerëz! Pa mëngjes! Pa mbrëmje! Pa agim (lindje dielli)! Pa perëndim dielli (muzg)! Pa ditë, javë dhe muaj! Së pari bota nuk kishte formë. (v. 2) Ishte e zbrazët dhe Fryma e Perëndisë lëvizi mbi ujëra. Pastaj Perëndia e vuri në një vend tokën dhe ujërat në një vend tjetër detrat. Ai krijoi kohën. Perëndia i bëri ditët dhe javët, me mbrëmje dhe mëngjes. Perëndija krijoi pemët dhe kafshët, pastaj Ai e krijoi Adamin, njeriun e parë në botë.

Fjala Hebreje 'krijo' është fjalë shumë e veçantë. I takon vetëm Perëndisë dhe punës së Tij. Vetëm Perëndia i gjallë mund të krijojë qiellin dhe tokën pa asgjë. Njerëzit mund të krijojnë vetëm nga gjërat që Perëndia tashmë i ka krijuar.

Kjo fjalë 'krijo' është përdorur tri herë në pjesën e parë të Zanafilles. Në vargun e 1, Perëndia krijoi qiellin dhe tokën: kjo do të thotë 'çdo gjë'. Në vargun 21, Perëndia krijoi kafshët. Në vargun 27, Perëndia krijoi njeriun.

Krijimi i Botës

Në fillim ishte errësirë, ujë dhe Fryma e Perëndisë.

Llogaria e Bibles pajtohet me atë që shkencëtarët thonë çfarë ndodhi më pas :

- Së pari ishte drita (ngrohtësia).
- Pastaj ujë 'poshtë' dhe ujë 'lartë' me ajër dhe qiell në mes.
- Pastaj detrat, toka dhe perimet e gjelbërta.
- Pastaj dielli, hëna dhe yjet.
- Pastaj peshqit dhe zogjët.
- Pastaj kafshët dhe krijesat e tjera të gjalla dhe burri dhe gruaja.

Toka ishte ndryshe para Përmbytjes së Noeut (Zanafilla 7) prej çfarë është tani :

- uji ishte mbajtur në qiell mbi tokë (Zanafilla 1:7) ujrërat që ishin posht saj dhe ujrërat që ishin sipër saj
- s'binde shi në tokë (Zanafilla 2:6) – mjegulla jepte ujë.
- njerëzit jetonin shumë më gjat. (Zanafilla 5:5-32). S'kishte ndryshime klimatike.
- kishte njerëz gjigant (Zanafilla 6:4) dhe krijesa gjigante.
- nuk ndodhen ylbera as stuhi sepse atje s'kishte shira as stuhi deri pas Përmbytjes (Zanafilla 9:13)
- Atje nuk kishte nxehtësi as ftohët, as shkretëtirë, as akull.

Perëndia krijoi tërë jetën

Perëndia ishte i kënaqur me qiellin dhe tokën që Ai e kishte krijuar. Ata ishin ashtu siç i kishte menduar dhe planifikuar Ai. Ai e 'pa që vepra i tij ishte i mirë'. Prandaj Ai tha, 'Le të rrit toka barin, barishtet dhe pemët me fruta dhe farën e vet në të'. Po, Ai krijoi bimët e para me farën e tyre tashmë në të. Ai vendosi jetë në çdo farë të vogël. Vetëm Perëndia mund të krijoi jetë. Çdo farë e ka hartimin e vet të ndërtur brenda që të bëjë më shumë nga të njejtat bimë. Perëndia siguroi që çdo bimë të prodhojë të njejtin lloj çdo vit, vit pas viti, pa ndryshim. (Njeriu mundohet të ndryshojë atë që Perëndia ka bërë me kemikale, nga 'zgjedhja', nga 'hibridizimi' dhe nga 'ndryshimi gjeneve qelizore').

Edhe farat që njerëzit Iënë në vende të thata për qindra vite do të rriten në të njejtin lloj të bimës. Shkencëtarët na tregojn që çdo farë ka 'fjalët e veta të jetës' në të. Ata e quajnë atë ADN.

Në këtë mënyrë Perëndia ka dhënë 'fjalët e jetës' së Tij në çdo bimë në çdo krijesë. Çdo njëra ishte ndryshe – çdo lloj kishte fjalët e veta të ADN-së. Fjalët e ADN-së të folura nga Perëndia kontrollojnë se çfarë rritet – asgjë nuk lejohet të rritet në ndonjë lloj tjetër. Perëndia foli fjalët e krijimit dhe çdo bimë e çdo krijesë ishte bërë. Dhe çdo gjë ishte e mirë dhe e përsosur.

Jeta është e çmuar sepse Perëndia na e dha atë. Gjithë jeta vjen prej Tij. Ai krijoi lloje të caktuara të jetës në pemë dhe bimë, lloje tjera të jetës në peshqi, dhe akoma lloje tjera të jetës në kafshë.

Perëndia krijoi 'çdo gjë sipas llojit të vet'. Pra farat gjithnjë rrisin bimë bebe ashtu siç janë bimët prindër. Perëndia tha që duhet të jetë kështu. Në këtë mënyrë, çdo lloj bën llojin e vet (sojin e vet). Kjo është pjesë e urdhërit të Perëndisë dhe kontrollë në krijimin nëpërmjet ADN-së.

Kafshët dhe njerëzit duhej të kishin ajër për frymarje, pra Perëndia i krijoi bimët së pari të ndihmojnë për të bërë ajër i cili na nevojitet. Ne duhet të kujdesemi për bimët dhe pemët. Ato na japin neve ushqimin tonë dhe oksigjenin në ajër.

Perëndia krijoi diellin që të jep dritë me orë të tëra. Ai e lejoi erësirën, por vetëm një pjesë të kohës. Netët e ftohta vesë për të ujitur bimët për derisa ato janë, bëjnë ajër të siguroj për krijesat të cilat marrin frymë.

Dielli jep dritën dhe nxehtësinë në tokë. Bimët e përdorin këtë dritë dhe nxehtësi për t'u rritur. Dielli e mban tokën të ngrohtë pra që ne të mos ftohemi dhe vdesim. Perëndia poashtu i ka bërë stinët: pranverën, verën, vjeshtën, dhe dimrin. Ai bëri dhe i emëroi yjet dhe i vuri ata në vendin e tyre. Ata gjithmonë rrinë në shtigjet që Perëndia ua dha. Kjo është një pjesë tjetër e urdhërit të Perëndisë që vendos në krijimin e Tij.

Evolucioni ose Krijimi?

Bibla thotë që burri i parë dhe gruaja ishin krijimi i veçantë i Perëndisë. Ata ishin sikur Krijuesi i tyre dhe ishin shumë ndryshe prej kafshëve dhe krijesave tjera në Tokë.

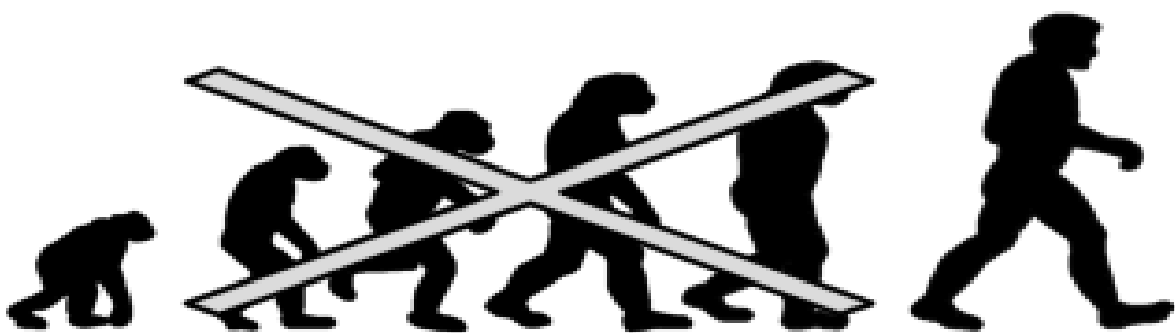
Sot, shumë njerëz besojnë që njerëzit kanë prejardhjen prej majmunit, por kjo nuk është e vërtetë sipas Biblës ose sipas eshtrave të vjetra (fosileve) të cilat i gjejmë në tokë. Çarls Darvini mendon që nëpërmjet zgjedhjes natyrale — mbijetesa e krijesave të shëndetshme — një lloj krijese që mund të përmirësohej ose të shëndrohet në një lloj tjetër gjatë një periudhe kohe.

Kjo është quajtur teoria e evolucionit. Megjithëse, asnjë nga hallkat ndërmjet llojit ose hapsirës nuk janë zbuluar ose vërtetua. 'Mungesa e hallkave' të Darvinit akoma mungon! Të Krishterët besojnë që qentë gjithnjë kanë qenë, majmunat gjithnjë kanë qenë majmuna dhe njerëzit gjithnjë kanë qenë njerëz. Ata kurrë s'kanë qenë të lidhur së bashku. Të gjitha llojet e qenve janë akoma qenë. Shumllojshmëritë e majmunëve janë majmunë. Shumllojshmëritë e njerëzve janë njerëz. Perëndia u siguroi që secila krijesë të mos mund të ndryshohet në një lloj tjetër. Farat e tyre ose vezët janë gjithmonë i njejti lloj, por me shumë larmi të ndryshme.

Darvini nuk dinte asgjë për këtë para 150 viteve por sot shkencëtarët e kanë vërtetuar që ADN-ja në secilën krijesë nuk lejon ndryshim prej një lloji të krijesës në lloj tjetër. Kodi i ADN-se i ndërtuar në fjalë nga çdo lloj dhe prodhon vetëm llojin e farës së vet (shiko Zanafillen 1:12)

Nëse beson në evolucionin e Darvinit, atëherë ju nuk keni asnjë arsye për të jetuar dhe nuk keni shpresë pas vdekjes.

Nëse besoni në krijimin e Perëndisë, atëherë ju keni qëllim të veçantë në jetë, arsye për të jetuar, dhe shpresë për jetë pas vdekjes.

Rradha e ndërprerjes 'majmunat' e vizatuar për të provuar ta shpjegojnë evolucionin

Kjo tregon idetë e gabuara nga Çarls Darvini vizatuar nga Riqard Lakej. Seritë nga ndërprerja 'majmun-njeri' kurrë s'kanë egzistuar por shpesh janë treguar në tekste shkollore. Në vitet e fundit, Dr Lakej pranoi që fosilet vërtetuan që majmunat gjithmonë kanë qenë majmuna dhe njerëzit gjithmonë kanë qenë njerëz. (Rezultati: Viktor Pirs dhe Henry Morris.)

GJASHTË DITËT E KRIJIMIT

Perëndia tha çdo gjë që Ai bëri është mirë. Ne e shohim këtë në botën rreth nesh. Perëndia na dha neve shkrimin e Tij të shenjt të vetëm i cili tregon se si Ai e krijoi botën dhe gjërat në të. Kjo është shkruar në Zanafillen Kapitulli 1 pra ju mund ta lexoni vet atë.

Ne duhet ta falënderojm Perëndinë për Biblen e cila na tregon se çfarë ka ndodhur 'në fillim'. Nëse ne nuk do ta kishim Biblen, ne nuk do ta dinim se nga ka ardhur kjo botë e mrekullueshme. Ose pse ne jetojmë këtu. Në Bibël, Perëndia na tregon për origjinën dhe qëllimin e jetës.

Njerëzit kanë shkruar shumë gjëra rreth asaj se si ata mendojnë që kjo botë (tokë) ishte bërë, por këto janë vetem idetë e tyre. Askush nuk mund ta vërtetojë që idetë e tyre janë të sakta. Perëndia nuk na tregon neve çdo gjë se si Ai e krijoi qiellin dhe tokën, por Ai na tregon çdo gjë që ne duhet të dijme. Është në Bibël.

Krijimi zuri vend sepse Perëndia deshi ashtu. Ai foli fjalët për ta bërë këtë dhe Ai tha se ishte mirë. Atij i pëlqeu çfarë kishte bërë.

FJALËT E PERËNDISË PËR KRIJIMIN

Perëndia i foli krijimit. Fjalët e Tij janë të fuqishme dhe ato janë të vërteta. Fjalët e Tij krijojnë jetë. Bibla na tregon neve qartë për gjërat që kanë ndodhur para shumë kohe. Bibla është fjala e Perëndisë për ne. Ai do të na ndihmojë ta kuptojmë se çfarë thotë kur ne e lexojmë.

Perëndia tha, 'U bëftë drita! Dhe drita u bë' (Zan. 1:3). Në botë (tokë) nuk do të kishte jetë pa dritë, dhe nxehësi dhe Perëndia deshi ta krijonte jetën. Ai e ndau dritën prej errësirës. Ai e quajti dritën 'ditë', errësirën Ai e quajti 'natë'. Drita poashtu siguron nxehësinë.

Kur drita u shfaq Perëndia tha se ishte e mirë'. Çdo gjë që Perëndia bëri është e mirë. Pastaj Perëndia e shtyu ujin prapa dhe e bëri tokën. (v. 9). Disa ujëra ishin në detra dhe disa ishin lartë në qiell. Në këtë kohë nuk binte shi. Nuk binte (shi) ujë nga qielli (v. 6-7). Avulli e mbante tokën lagësht dhe e mbulonte atë (Zan. 2:5, 6)

ZOGJËT, PESHQIT DHE KAFSHËT

Pastaj Perëndia tha, 'Le të mbushen ujërat me qeniet e gjalla dhe zogjët le të fluturojnë lartë mbi qiell' (1:20). Kjo ndodhi shumë shpejt. Perëndia foli dhe në det kishte peshq dhe qenie të vogla për të ngrënë. Perëndia nuk ishte i lumtur të bëjë një apo dy lloje. Ai bëri qindra lloje të ndryshme të peshqve dhe zogjve.

duhet t'i bëj. Ai i tregoi atij se si të mbizotërojë me drejtësi dhe me kujdes. Çdo gjë që Perëndia na mëson neve për të bërë është e mirë për ne. Perëndia është dashuri dhe Perëndia është i drejt.

Adami kujdesej për kopshtin e Perëndisë dhe Perëndia bisedoi me të për çdo gjë. Adami ishte i zënë duke emëruar të gjitha kafshët sipas marrëveshjes me Perëndinë. Por asnjëra nga kafshët nuk ishte e barabartë me Adamin.

NJË SHOK PËR ADAMIN

Pasi të gjitha kafshët kaluan, Perëndija e shikoi Adamin. Ai ishte ulur atje krejt vetëm. Perëndia tha. 'Nuk është mirë që njeriu të jetë vëm. Unë do ti bëj një ndihmë që i leverdis' (2:18).

Perëndia e dinte që Adamit i nevojitet një prej llojit të tij, një njeri i cili do të jetë shok i tij. Prandaj Ai e krijoi Evën. Ajo ishte sikurse Adami. Përderisa Adami flinte, Perëndia mori një nga brinjët e tij dhe formoi gruan (2:21).

'Sipas shembëlltyres së vet ... burrë dhe grua, Perëndia i krijoi ata' (1:27). Poashtu Eva ishte bërë sipas shembëlltyres së Perëndisë 'ngjasim i Perëndisë'.

Kur Adami u zgjua, Perëndia e solli Evën te ai. Ai e pa menjëherë që ajo ishte sikur ai. Ajo nuk ishte sikur kafshët. Ajo ishte një shoqe e veçantë e tij. Pastaj Adami ja vuri emrin edhe asaj gjithashtu. Ai e quajti gruan 'Eva' dhe ajo ndau në çdo gjë që ai bëri. Eva ishte gruaja e Adamit.

Shënoni këtë:

1. Adami dhe Eva ishin dy njerëzit e vetëm të cilët hyn në botë në të vërtet pa lindur. Ata ishin një krijim i veçantë i Perëndisë.
2. Adami dhe Eva ishin të vetmit njerëz që hyn në botë të lirë pa mëkat, përveç Jezusit i cili nganjëherë quhet 'Adami i Dytë'.

DITA E PUSHIMIT

Në ditën e gjashtë Perëndia ndaloi krijimin (2:2). Perëndija nuk kishte krijuar asgjë tjetër pasi Ai e krijoi Evën. Ditën tjetër Perëndia e quajti 'ditë e shenjtë' ose 'Sabbath'. Kjo ishte koha e pushimit dhe adhurimit për Adamin dhe Evën. Kjo është që shumë religjione në botë e mbajnë Sabbathin si ditë pushimi dhe adhurimi për qdo javë.

Dita e shtatë është dita e kënaqësisë dhe pushimit për Perëndinë. Shënoni që 'dita' e shtatë nuk mbaron si gjashtë ditët tjera. Perëndia akoma kënaqet me krijimin e Tij. Kështu duhet të bëjmë edhe ne! Mënyra më e mirë që ta mbajmë Sabbathin ditë pushimi është ta adhurojmë Perëndinë dhe pastaj të kënaqemi me krijimin e Tij tërë kohën.

Perëndia dha shpirtin Adamit dhe Evës. Ai iu dha atyre jetë e cila do të vazhdon gjithmonë. E gjithë jeta vjen nga Perëndië, pra njeriu duhet t'i bindet Atij dhe vetëm atë ta adhuroj (Eksodi 20:3). Sidoqoftë, ne e dimë që mëkati mbyll Frymën e Perëndisë dhe na largon neve nga jeta e përjetshme. Jezusi është rruga e kthimit te Perëndia dhe të pranojmë Frymën e Tij dhe të kemi jetën e përjetshme.

Bisedo rreth:

1. Çfarë tha Perëndija për ditën e shtatë të javës (2: 2)
2. Çfarë dini ju për dy pemët e veçanta në kopshtin Eden? (2:9, 16)
3. Çfarë na mëson Zanafilla 2:24 për planin e Perëndisë për martesë dhe familje ?

Tani lexo Zanafillen kapitulli 3

Perëndia krijoi qiellin dhe tokën dhe çdo gjë në të. 'Perëndia pa të gjitha ato që Ai kishte bërë dhe ishte shumë mirë' (Zanafilla 1:31). Ai e krijoi Adamin

Krijuesi Ynë i Mrekullueshëm: Shpëtimtari ynë i Mrekullueshëm

Zanafilla 1 na jep një fotografi të Perëndisë tone të mrekullueshëm:

- Perëndia Ynë është i vetmi Perëndi.
- Perëndia Ynë është i vetmi Krijues.
- Krijimi i Perëndisë Tonë është përsosur dhe i mirë.
- Krijimi tregon qëllimin dhe urtësinë e Perëndisë.
- Krijimi tregon natyrën e Perëndisë, bukuri dhe mirësi – lavdinë e Tij.

Por tregimi i jetës është që burrat dhe gratë nuk iu binden Perëndisë dhe zgjodhën të keqen në vend të së mirës. Zanafilla 1:11 na tregon për mirësinë e Perëndisë dhe për mëkatin e njerëzimit dhe pjesën tjetër të Biblës na tregon për pëgjigjjen e Perëndisë ndaj mëkateve: Planin e Tij të shpëtimit për njerëzimin.

Për të na ruajtur neve prej mëkatis, Perëndia ka siguruar:

- Biblën e Tij si udhëzues i Tij (për të bërë çfarë është e drejtë dhe kuptuar ligjet e Tij të shenjta për jetesë).
- Besëlidhja e tij premtion si garanci e gjykimit të Tij të drejtë.
- Fryma e Tij e Shenjtë si nxitje e Tij (sikur një thikë e mprehtë për të na inkurajuar neve që të bindemi dhe të punojmë shumë).
- Ndërgjegjja jonë si roje e Tij (kunder bërjes së mëkatis).
- Biri i Tij, Jezusi, si porta e Tij në qiell (nuk ka rrugë tjetër ose person të na sjell neve afër Perëndisë)

Adami i parë solli mëkatin në botë. 'Adami i dytë' (Jezusi) solli shpëtimin. Emri i Tij Hebre, Yeshua, do të thotë 'shpëtim'

dhe Evën, burrin dhe gruan e parë, dhe i çoi ata në kopshtin e bukur të Edenit. Ai bëri që të mbijnë lloj lloj pemë frutash dhe pemë në kopsht. Adami dhe Eva patën çdo gjë që atyre u nevojitej.

Kopshti ishte vend i sigurt. Perëndia i tha Adamit që të punoj në kopsht dhe të kujdeset për të, njashtu edhe për Evën. Perëndia ishte Mbret dhe Adami e Eva bënë çfarë Perëndia ju tha atyre të bëjnë.

Ai nuk la ata që të gjejnë rrugën e tyre. Ai ishte gjithnjë aty që t'i udhëzoj dhe t'i ndihmoj ata.

Çdo ditë, Perëndia ecte dhe bisedonte me Adamin dhe Evën. Ai dëshironte që ata ta njohin Ate dhe ta duan Atë si një mik shumë të dashur.

PERËNDIA I DHA ADAMIT URDHËR (POROSI)

Perëndija i tha Adamit: 'Ju mund të hani fruta prej çdo pemë të kopshtit, por ju nuk duhet të hani fruta nga pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes. Prej ditës që do të hani prej saj keni për të vdekur me siguri' (Zanafilla 2:16-17).

Perëndia ishte Mbret dhe ky është urdhëri i tij. Adami e kuptoi urdhërin e Perëndisë; ai e dinte që fjalët e Perëndisë ishin të vërteta.

Perëndia e donte Adamin dhe dëshironte vetëm më të mirën për të. Ai e dinte se çfarë ishte mirë për njeriun. Ai donte ta mbronte Adamin dhe Even nga rreziku. Ai donte ta mbronte Adamin nga njohja e së keqes. Nëse Adami do t'i bindej Perëndisë do të ishte lehtë të punoj në kopsht. Por Perëndia e krijoi Adamin të lirë për të zgjedhur. Adami do të mund të zgjidhte që t'i bindet Perëndisë ose mund të zgjidhte të mos i bindet. Që të mos i bindesh Perëndisë është shumë gabim; është mëkat. Dhe mëkati duhet të dënohet.

DJALLI ISHTE LARGUAR NGA QIELLI

Djalli dëshironte të prishte krijimin e Perëndisë. Ai erdhi në kopsht dhe kërkonte Adamin dhe Even. Ai e përdori gjarpërin në kopsht që të flas me Evën. Gjarpëri do të ishte shumë i bukur. Por gjarpëri ishte më dinaku ndër të kafshëve, të cilat Perëndia e kishte krijuar (Zanafilla 3:1)

Satanai (prijës i djallit) njëherë ishte një engjell i bukur, por ai ishte krenar dhe dëshironte të jetë më i madh se Perëndia. Pra Perëndia e dëboi Satanin nga qielli (Lluka 10;18). Jezusi ishte me Atin e Tij, Perëndinë, që në fillim (Gjoni 17:5). Jezusi e pa Satanin të binte nga qielli (Lluka 10:18)

Eva e dëgjoj zërin e Satanit duke i folur asaj. Ai tha gjëra për Perëndinë që nuk ishin të vërteta. Satani dëshironte që Eva të zgjedh rrugën e gabuar,

pastaj ai do të mund të ketë fuqi mbi burrin dhe gruan e tij. Satani dëshironte të ishte 'mbret' mbi krijimin e Perëndisë.

Perëndia nuk gënjen (Hebrenjët 6:18). Çdo gjë që Perëndia thotë është e vërtetë. Të gjitha gënjeshtret vijnë nga Djalli. Bibla thotë: 'Fryma e keqe, djalli... është gënjeshtar, dhe gënjeshtret vijnë prej tij' (Gjon 8:44).

'A ka thënë me të vërtetë Perëndia që ju mos të hani nga të gjitha pemët e kopshtit?' Satani e pyeti Evën. Satani i ndërroi fjalët e Perëndisë që ta bëjë Perëndinë të duket i pa drejt. A u kujdes me të vërtetë Perëndia për Evën dhe burrin e saj ?

Eva i tha djallit çfarë Perëndia tha, 'Mos prekni ose mos hani nga fruti i pemës që është në mes të kopshtit, ose ndryshe ju do të vdisni' (Zanafilla 3:3).

A besoi Eva atë që Perëndia kishte thënë? A besoi ajo atë çfarë djalli i tha asaj? Ajo duhej të zgjedh në mes të urdhërit të Perëndisë ose gënjeshtres së

Si gjaku i pafajshëm mbulon mëkatin

Ligji i Perëndisë thotë, 'Personi që mëkaton duhet të vdesë'. Adami dhe Eva kishin bërë gabim. Si mund të ishte Perëndia i drejt dhe akoma t'i lejojë ata të jetojnë? Ai do të lejonte diçka tjetër të vdes në vend të tyre. Pra Perëndija e mori një kafshë dhe e vrau. Pastaj Ai bëri tunika për Adamin dhe Evën prej lëkures së kafshës (Zanafilla 3:21).

Në këtë mënyrë, Perëndia përdori gjakun e kafshës që ishte vlarë që ta 'mbulojë' mëkatin dhe turpin e Adamit dhe Evës. (Ata ishin përpjekur ta 'mbulojnë' trupin e tyre duke bërë rroba prej gjetheve). Perëndia thotë që ne nuk mund ta mbulojmë mëkatin dhe turpin tonë me asgjë që ne mund ta bëjmë vetë. Ne nuk mund t'i rregullojmë mëkatet tona. Ne duhet t'i lutemi Perëndisë të na fal dhe pastaj ta falënderojmë Atë.

Perëndia iu dha Adamit dhe Evës falje nëpërmjet sacrificës së përsëritur nga gjaku i pafajshëm. Para se Biri Tij Jezusi, vdiq për ne, Perëndija e përdori gjakun e pafajshëm të kafshëve si figurë për mënyrën të cilë Ai do ta përdorte gjakun e Jezusit që t'i fal mëkatet. Jezusi ishte i pa fajshëm – Ai nuk mëkatoi. Pra me anë të gjakut të Tij ne gjithashtu, mund të jemi të falur. Vetëm Perëndia është në gjendje të na shpëtoj neve prej mëkateve tona nëpërmjet gjakut të Birit të Tij. Kjo është për shkak të hirit dhe mëshirës dhe dashurisë së Perëndisë. Mbas vdekjes së Jezusit, nuk kishte më nevojë për ndonjë sakrificë tjetër të gjakut të pafajshëm.

Jezusi ishte sakrifica e përsosur për të gjithë njerëzit dhe për tërë kohërat. Nëse ju besoni që Jezus Krishti është Biri i Perëndisë, atëherë mëkatet e tuaja mund të falen nëpërmjet gjakut të Jezus Krishtit. Lexo më shumë për këtë në Biblën tuaj (Ungjilli sipas Markut) dhe komentimet e Biblës në Botimet e Manës.

djallit Ajo duhej të bënte zgjidhje. Ne, gjithashtu duhet të zgjedhim atë çfarë është drejt!

Disa fryma të engjujve ndoqën satanin. Të gjithë frymat e engjujve të cilët nuk ju binden Perëndisë ishin dëbuar nga qielli. Ka shumë kësi shpirtëra të këqij, me djallin si udhëheqës të tyre. Në Bibël ata quhen djaj ose demonë. Satani e përdor frymën e demonëve të provoj të fitoj fuqinë mbi burrin dhe gruan. Ai është armiku ynë i madh.

ZGJEDHJA NË MËS TË SË MIRE DHE TË SË KEQES

Në kopshtin e Edenit kishte shumë pemë të mira për ushqim të jetës. Por atje ishin edhe dy pemë të veçanta: pema e jetës që ofron jetën e përhershme dhe Pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes që ofron vdekjen (Zanafilla 2:9,17; 3:22).

Kur Adami dhe Eva zgjodhen të hanë prej pemës së gabuar, ata fituan njohuri-njohurinë e të dyjave të së mirës dhe të së keqes. Por për shkak të mosbindjes së Perëndisë, ata humben jetën e përjetshme. Në vizionin e Gjonit në mes të qytetit të Shenjtë të Perëndisë (Zbulesa 22:2) pema e jetës do të jetë atje por jo edhe pema e njohurisë të së mirës dhe të së keqes. Atje nuk do të ketë të keqe ose tundim për të bërë keq në botën tjetër. Shpërblimi më i madh i njerëzimit tani ka humbur për shkak të mëkatit. Perëndia e dinte se nuk është gjë e mirë për njeriun ta njoh të keqen dhe të jetoj përgjithmonë. Perëndia donte që njerëzimi t'i bindej Atij, të zgjedh ta adhuroj atë dhe të ketë bashkësi me të.

Bibla na tregon neve për mëkatin e njeriut kundër Perëndisë dhe për planin e Perëndisë që njerëzimi të zgjedh rrugën e drejtë të kthimit për ta adhuruar Atë -lirshëm, pa forcë.

Bibla na tregon neve për dashurinë e Perëndisë për njerëzimin, urrejtjen e Tij ndaj të keqes dhe mëkatin nga njerëzimi. Është raport tregimi i dashurisë së madhe që është treguar ndonjëherë – dashuria e Perëndisë për ne pa marrë parasysh shkatërrimin, varfërinë dhe terrorin e shkaktuar nga mëkatet tona. Bibla tregon se si Ai punoi në jetën e njerëzve si Adami, Abeli, Enoku, Noeu, Abrahami, Isaia, Jakobi, Jozefi, Juda, Moisiu, Davidi, dhe profetët e tjerë dhe gjyksesit e Izraelit. Te këta njerëz Ai dha `rrugën e kthimit te Perëndia prej shtigjeve të errëta të mëkatit`.

Pastaj më në fund, përmes Jezusit, Birit të Tij të vetëm, Ai e siguroi rrugën (mënyren) për të gjithë njerëzimin të jenë të sigurt prej mëkatit dhe të pranojnë jetën e përjetshme. Të krishterët besojnë që Jezusi është e vetmja rrugë e `kthimit te Perëndia` (Gjoni 14:6). Kjo është e mundur nëse ne me të vërtetë besojmë që sakrifica e jetës së Jezusit ishte që mëkatet tona mund të falen. Nëse ne besojmë në Jezusin, ne mund të njohim faljen e Perëndisë,

dashurinë e Tij, sigurimin e Tij dhe jetën e përjetshme! Vetëm përmes dashurisë së Perëndisë-faljes së Tij, mëshirës së Tij, sigurimit të Tij – që ne të mund të jemi të sigurt, nëse ne besojmë.

MËKATI I PARË

Satani e pa që Eva nuk ishte e sigurt. Besimi i saj në Perëndinë nuk ishte aq i fuqishëm, pra, Satani shpejt e mori kontrollin. Ai i tha Evës, 'ti mund të jesh e sigurt se ti nuk do të vdesësh Perëndia e di që kur ju të hani frytin e asaj peme, sytë tuaj do të hapen dhe ju do të dini gjëra që më para nuk i keni ditur . . . sa të mirë dhe të jeni në gjendje si Perëndija të njihni të miren dhe të keqen' (Zanafilla 3:5). (Satani i tregoi Evës një gënjeshtër). Ai është 'ati i gënjeshtrove' Eva i shtrin duart, merr pak nga fruti dhe e hëngri. Ishte fryti që Perëndia ka thënë të mos e hanë. Pastaj ajo ia dha edhe Adamit frutin dhe hëngri edhe ai.

Atë ditë, në kopshtin e bukur në Eden, ndodhen shumë gjëra të këqija. Adami dhe Eva nuk ju binden urdhërit të Perëndisë. Perëndia i kishte krijuar ata të lirë që të zgjedhin, por Djalli erdhi dhe i tundoi ata. Kur ata u tunduan, Adami dhe Eva bënë zgjedhje të gabuar. Ata e dëgjuan Djallin dhe ju binden atij në vend të Perëndisë.

Ata bënë gabim dhe mëkati i tyre i kthej zemrat larg prej Perëndisë. Mëkati i ndau ata nga Krijuesi i cili iu dha jetën.

Çfarë ndodhi? A vdiqen ata? Jo, trupi i tyre nuk vdiq, por vdekja erdhë në shpirtin e tyre. Ata kishin humbur prej Perëndisë. Gjërat e gabuara që ne bëjmë, themi, dhe mendojmë, na largojnë neve nga Perëndia. Mëkati hyn në mes nesh dhe Perëndisë. Mëkati na ndan ne prej Perëndisë.

'Gjërat e gabuara që keni bërë ju kanë larguar nga Perëndia. Përshkak të kësaj Ai e ka larguar fytyrën e Tij nga ju dhe Ai nuk do të ju dëgjoj më juve.' Kjo është ajo që Isaia profeti i Perëndisë thotë shumë vjet më vonë (Isaia 59:2).

ADAMI DHE EVA E KUPTUAN QË KISHIN GABUAR

Kur për herë të parë Perëndia e bëri botën dhe çdo gjë në të, ishte 'shumë mirë' (Zanafilla 1:10, 21, 31). Asgjë nuk ishte gabim: s'kishte dhimbje, s'kishte vuajtje, as sëmundje, as varfëri, as uri, as luftë, as mëkat, as vdekje. Por gjërat NUK janë 'shumë mirë' sot në botë.

Asgjë më nuk duket drejt për Adamin dhe Evën. Ata janë të frikësuar prej Krijuesit të tyre - Perëndisë. Ata nuk ishin më të pa fajshëm dhe ata u ndjen

të turpëruar sepse ata ishin lakuriq. Çfarë kishte ndodhur? Ata dëgjuan Djallin dhe ju binden atij. Tani Djalli ishte padron i tyre dhe mëkati i mban ata të tendosur. Mëkati e kishte prishur botën e përsosur të Perëndisë. Dhe tani ishte vet Perëndia i cili lejoi Djallin t'i tundojë Adamin dhe Evën. Perëndia do që njerëzit të zgjedhin me mençuri në mes të së mirës dhe të së keqës. Adami dhe Eva zgjodhën t'i pëlqejnë vetes më shumë se Perëndisë. Ata i besuan gënjeshtres së Djallit në vend që të pranojnë të vërtetën për Perëndinë.

Adami dhe Eva kuptuan që patën bërë gabim. Ata e kuptuan që patën mëkatuar kundër Perëndisë, dhe ata u ndjenë shumë keq përbrenda. Ata e kuptuan që ishin lakuriq dhe deshën ta mbulonin veten dhe të fshiheshin nga Perëndia (3:7-8). Ata ishin bërë skllav të mëkatit.

Perëndia na dha neve mënyrën që ta dimë kur ne bëjmë gabim. Ne nuk ndihemi mirë për vetëveten. Diçka brenda nesh e quajtur ndërgjegjja jonë, na thotë neve, 'Ju keni bërë gabim.' Perëndia na jep neve ndërgjegjjen që na ndihmon ta njohim të drejtën prej gabimit.

Bisedo rreth:

1. Pse Perëndia i bëri që të dytë burrin dhe gruan ?
2. Pse Perëndia na bëri neve 'simbas shembëlltyres së Tij'?
3. Pse Perëndia e lejoi Djallin që ti tundojë Adamin dhe Evën?
4. Çfarë Perëndija na dha neve që të na ndihmoj të bëjmë atë që është e drejtë?
5. A ka bërë Perëndia ndonjë gjë që nuk është mirë?

ATA U PËRPOQËN QË TA FSHEHIN TURPIN E TYRE

Adami dhe Eva gjetën disa gjethe të mëdha dhe i qepën që të bëjnë përparëse. Ata u përpoqën që ta fshehin turpin e tyre nga lakuriqësia duke u mbuluar me përparëse. Ata e dinin që Perëndija do të vij të bisedoj me ta. Ai gjithmonë vinte në kopsht në mbrëmje kur ishte fillad (3:8)

A do të vijë Ai? A do të ndalojë Ai dashurinë për ta? Jo! Ai nuk pushoi së dashuri ata, por Ai është shumë i pikëlluar. Kur ne nuk ju bindem ligjeve të Perëndisë e lëndojmë Perëndinë, lëndohemi ne dhe lëndohen të tjerët.

Në mbrëmje, Perëndia erdhi në kopsht të bisedojë me miqtë e Tij. Adami dhe Eva ishin fshehur sepse ata e dinin që kanë bërë gabim. Sa marrëzi për ta që mendonin se mund të fshiheshin nga Perëndia! Bibla thotë 'Askush nuk mundet të fshihet nga Perëndia. Sytë e Tij shohin çdo gjë që ne bëjmë. Ne duhet të japim përgjigje Perëndisë për çfarë kemi bërë' (Hebrenjët 4:13).

Është vetëm një rrugë për njerëzit të cilët janë ndarë nga Perëndia që të kthehen te Ai. Atyre duhet t'ju vijë keq për mëkatet dhe gabimet që i kanë bërë. Ata duhet t'i thonë Perëndisë që atyre ju vjen keq për gjërat e gabuara që i kanë bërë. Ata duhen të pendohen. Ata duhen të largohen prej gjërave të gabuara që i kanë bërë dhe duhen të kthehen tek Perëndia.

Perëndia dëshironte që Adami dhe Eva të pranonin mëkatin e tyre dhe t'ju vie keq për mosbindjen e urdhërit të Tij. Ai dëshironte që Adami të rrëfejë mëkatin e tij, prandaj Perëndia erdhi dhe e thirri Adamin, 'Ku je?' (Zanafilla 3:9).

PASOJAT E BËRJES SË GABIMIT

Adami ishte i frikësuar. Ai nuk donte që Perëndia ta gjente atë. Ai nuk donte më miqësi me Perëndinë. Mëkati e shkatërron marrëdhënjen (miqësin) tonë me Perëndinë.

E vërteta e Perëndisë në Zanafillen 3

Këto janë të vërteta të rëndësishme që Zanafilla 3 na mëson neve:

- Mëkati i parë ishte mosbindja ndaj Përëndisë (v. 6).
- Natyra mëkatore e Adamit dhe Evës ka kaluar te fëmijët e tyre dhe te të gjithë njerëzit në botë (Romakët 3:23).
- Satani do të jetë në luftë me të gjithë njerëzit (v. 15)
- Gratë do të kenë dhimbje në lindje. (v. 16)
- Gratë do t'ju nënshtrohen burrave të tyre (v. 16)
- Burrat do të punojnë shumë që të mund të jetojnë (v. 17)
- Toka do të mallkohet me barishte (v. 18)
- Toka do të furnizoj ushqim për të jetuar vetëm nëse ne punojmë shumë (v. 18)
- Trupat e njerëzve do të vdesin dhe nuk do të jetojnë përgjithmonë (v. 19,22)
- Perëndia lejon që lëkura e kafshëve të përdoret për veshmbathje (v. 21)

Sot, njerëzit të cilët nuk duan t'i besojnë Perëndisë dëshirojnë të ndryshojnë ose të mos pajtohen me këto gjëra.

Vini re lloje të dënimit që janë dhënë ose lejuar nga Perëndia :

- dhimbje në lindje (v. 16)
- barishtet rriten me ushqim (v. 18)
- punë e rëndë për të mbijetuar (v. 17)

Poashtu kemi premtimin i Perëndisë:

Biri i gruas do ta 'shtyp kokën e Satanait' (v. 15) – kjo është hera e parë që Perëndia flet rreth ardhjes së Shpëtimtarit (Jezus Krishtit).

Ju mund të pyesni, 'Si ka mundur Perëndia ta krijoj botën me kaq shumë mëkate, sëmundje dhe vuajtje në të sot?' Përgjigjja është që Perëndia e krijoj një botë të përsosur. Perëndia tha që çdo gjë që Ai ka krijuar ishte 'shumë mirë'. Por njerëzit kanë vepruar gabimisht, dhe mëkati është bërë padron i tyre. Ata janë mëkatar dhe mëkati ju ndalon njerëzve që t'i binden Perëndisë. Sjell hidhërim dhe luftë dhe shkatërron marrëdhënjen tonë me Perëndinë.

Rrugët tona të këqija e kthejnë botën në pikëllim dhe vend të trazuar. Bibla thotë, 'Të gjithë njerëzit kanë mëkatuar dhe të gjithë njerëzit janë larg prej bërjes mirë si Perëndija' (Romakëve 3:23). Kjo ndodhi për shkak se një njeri (Adami) bëri diçka të gabuar. Kjo është arsyeja pse të Krishterët besojnë që ne kemi lindur me mëkat në jetën tonë – ne nuk jemi të përsosur!

Perëndia nuk harroi Adamin dhe Evën, ose botën e bukur që Ai e pat krijuar. Ai i thërret të gjithë njerëzit që t'i lënë mëkatet e tyre dhe të kthehen te Ai. Shumë njerëz nuk duan ta kërkojnë Perëndinë, por Perëndia na thërret neve. Perëndia do që përsëri të jemi shokë.

Seksi, Martesa dhe Divorci

Perëndia e bëri vetëm një ligj të martesës. Njeriu do ta braktisë babain dhe nënën e tij dhe do të bashkohet me gruan e tij. Që të dy do të jenë një trup i vetëm (Zanafilla 2:24). Ky është një ligj i mrekullueshëm. Nëse njerëzit e ruajnë ligjin e martesës të caktuar nga Perëndia atëherë do të rregulloheshin shumë probleme. Perëndia e dinte që burrit i nevojitej gruaja. Dhe Ai e dinte që fëmijëve iu nevojitet nëna dhe babai. Ligji i Tij i bekon burrin dhe gruan dhe e mbron familjen.

Pra është plani i Perëndisë që burri dhe gruaja të martohen. Është plani i Perëndisë që ata të kenë fëmijë kur të martohen. Ai e bëri kënaqësi 'të bërit dashuri' (të kenë seks) pra që fëmijët të mund të lindin. Nëse seksi nuk do të ishte kënaqësi atëherë nuk do të kishte fëmijë dhe krijesat e Perëndisë do të vdisnin.

Por nëse ne kërkojmë kënaqësi në seks pa martesë, kjo është kundër planit të Perëndisë. Dhe nëse ne kemi fëmijë jashtë martese kjo mund të shkaktoj probleme dhe pikëllim për fëmijët. Nëse ne kemi seks në mënyra tjera kjo nuk është pjesë e planit të Perëndisë. Nëse burri ka më shumë se një grua, kjo shkakton xhelozë dhe pikëllim, gjithashtu. Nëse burri e ndërron gruan për ndonjë tjetër, atëherë aty do të ketë zemërim dhe pikëllim. Jezusi e dinte se ishte plani i Perëndisë për burrin të jetë besnik me një grua, të mos ketë ndonjë tjetër dhe të rrij me atë grua nëse është e mundur për tërë jetën. Në këtë mënyrë, fëmijët mund të lindin dhe të rriten në shtëpi me

dashuri dhe jo të jetë në gjendje të vështirë nga prindërit të cilët nuk keni qenë besnikë njëri-tjetrit. Jezusi tha që ky ishte plani i Perëndisë që prej fillimit (Mateu 19:8). Divorci është ideja e njeriut.

Shpesh ka njerëz të cilët janë të martuar dhe nuk kanë fëmijë. Mbani mend edhe nëse nuk ka fëmijë në martesë, martesë akoma është e kompletë. Në Zanafilen 2 nuk është përmendur të paturit fëmijë. Prandaj është gabim të përfundoj martesë për shkak se nuk ka fëmijë. Dhe është gabim kur njerëzit thonë që çifti bashkëshortor martuar duhet të kenë fëmijë. Martesë është e plotë edhe pa fëmijë

Për burrin dhe gruan të plotësojnë kënaqësi së bashku në seks pa pasur fëmijë është mirë. Seksi është dhuratë prej Perëndisë.

Adoptimi i fëmijëve të cilët nuk kanë prindër mund të jetë një gjë e mirë.

Pra martesë në mes burrit dhe gruas është Plan i Perëndisë. Por divorci është ligji i njeriut. Ligji i Perëndisë nuk mund të thyhet pa lënduar dikënd. Kjo është e vërteta për divorcin dhe është e vërteta rreth të paturit seks jashtë martesës.

Burrat nuk duhet të shtrojnë forcë ndaj grave të tyre që të bëjnë dashuri me ato. Ata duhet ta duan njëri tjetrin me zemër dhe të bëjnë dashuri sikurse në Bibël (lexo Kantikën e Kantikëve, nganjëherë quhet Këngët e Solomonit) duke menduar vetëm njëri për tjetrin.

Mosbindja e ligjeve të Perëndisë në seks dhe martesë mund të çojë në vdekjen e hershme, për shkak të virusit HIV/AIDS. Jezusi na paralajmëroi neve që të mos lejojmë imoralitetin seksual mos të prishim punët e mira të hirit të Perëndisë (Zbulesa 2:22).

'Ku je, Adam?' thirri Perëndia. Natyrisht Perëndia e dinte ku ishte Adami. Ai e dinte që Adami dhe Eva fshiheshin. Perëndia deshti që Adami të vijë tek Ai dhe t'i thoshte se ai kishte bërë gabim. Ai donte t'i falte Adamin dhe Evën për çfarë ata kishin bërë dhe përsëri të jenë shokë.

A mendoni se Adami dhe Evës ju vinte keq? Jo! Ata e fajësonin njëri tjetrin. Eva tha se ishte faji i gjarpërit dhe Adami e fajësonte Perëndinë që ia kishte dhënë për grua Evën (Zanafilla 3:12)

LARGIMI NGA KOPSHTI I EDENIT

Bibla thotë ne nuk duhet t'i fajësojmë të tjerët për gjërat e këqija që ne i kemi bërë. Ne nuk mund t'i fajësojmë nënat tona, ose të themi se ne jemi rritur në pjesën e varfër të vendit, ose që ne patëm shokë të këqinj kur ishim të rinj. Perëndia thotë, 'Çdo njeri duhet të jap llogari...' (Mateu 12:36). Ata do të paguajnë për çdo gabim.

Për shkak se Perëndia është i vërtetë dhe i drejtë, Ai duhet ta dënojë mëkatit. Pra Perëndia i dëboi Adamin dhe Evën nga kopshti dhe e mbylli rrugën e kthimit. Një engjëll i fuqishëm e ruajti rrugën e kthimit me shpatën flakëruese (Zanafilla 3:24).

Perëndia ju tha Adamit dhe Evës disa gjëra trishtuese që do të ndodhnin për shkak të mëkatit të tyre.

Perëndia i tha Evës, 'Me vuajtje do të lindësh fëmijë ...' Perëndia i tha Adamit, 'Toka do të jetë e mallkuar për shkakun tënd'. Ti do të hash frutin e saj me mund tërë ditët e jetës sate (Zanafilla 3:17). Kjo ishte dita më e keqe në historinë e botës. Dhimbja dhe puna e vështirë do të bëhet pjesë normale e jetës.

Prej asaj dite, Adamit iu desht për të punuar shumë dhe ta gërmoj tokën që të merr mjaft për të ngrënë. Dhe çdo here kur Eva lindte fëmijë ajo kishte dhimbje. Tërë kjo ishte pjesë e mallkimit që bjen në burrin dhe gruan për shkak të mëkatit të tyre. Mëkati gjithnjë bën telashe. Mëkati gjithnjë na shkakton dhimbje dhe vuajtje.

Engjujt e fuqishëm ruajtën rrugën për në kopsht dhe shpatën flakëruese e kthenin nga një anë në tjetrën. Kopshti simbolizonte qiellin dhe shpata simbolizonte gjykimin i Perëndisë ndaj mëkatit. Mëkati duhet të ndërpritet para se ndonjë mëkatar të hyj në qiell.

PLANI I PERËNDISË PËR TË NA NDALUAR TË BËJMË GABIME

Sikur Perëndia t'i kishte gjykuar tërësisht Adamin dhe Evën, ata do të kishin vdekur menjëherë. Perëndia është Perëndi i Shenjtë dhe nuk lejon mëkat. Por Perëndia ka gjetur një mënyrë tjetër të na ndihmoj të qëndrojmë të vërtetë ndaj Tij dhe t'i shmangemi dënimit. Bibla na tregon neve për njerëzit e mirë të cilët ju binden Perëndisë. Njerëzit sikur Noa, Abrahami, Isaku, Jakobi për të cilët ne do të lexojmë më vonë. Bibla na tregon neve për planin e shpëtimit të Perëndisë për këta njerëz të cilët Ai i thërret t'i binden Atij.

Bibla gjithashtu na tregon për njerëzit e këqinj të cilët shkaktuan shumë telashe në botë. Kjo është që Perëndia ka premtuar ta dërgoj një Shpëtimtar. Ai dërgoi shumë njerëz të mirë për të treguar rrugën e kthimit prej mëkatit. Dhe një ditë të caktuar nga Perëndia, Ai e dergoi Birin e Tij, Jezusin. Jezusi erdhi t'i largoj të gjitha të këqijat (gabimet) në zemrën e njeriut. 'Ai erdhi të kërkojë dhe të shpëtoj atë që kishte humbur' (Lluka 19:10). Sepse Perëndia tha: 'të gjithë mëkatuan'... (Romakëve 3:23). 'Perëndia ishte në Jezusin, Birin e tij. Ai ishte duke punuar përmes Jezusit që ta kthej botën te Vetëvetja' (2 Korintasve 5:19).

Gjithë bota ishte humbur në mëkat dhe ndarë nga Perëndia. Kur Adami mëkatoi, ai i kaloi mëkatet e tij te fëmijët e tij. The ata i kaluan të njejtën natyrë mëkatore te fëmijët e tyre. Prandaj Bibla thotë, 'Nuk ka asnjë person që është drejt me Perëndin ose të gjithë kanë devijuar, janë korruptuar, asnjëri nuk bën të mirën. As edhe një.' (Psalmi 14:3). Ne jemi mëkatar.

Për shkak që ne jemi mëkatar, sikur Adami, ne fshihemi nga Perëndia. Ne përpiqemi t'i mbulojmë mëkatet tona. Ne i fajësojmë të tjerët. Pse është kështu? Sepse ne kemi brenda natyrën mëkatore të Adamit. Ne i kemi menyrat mëkatore të tij. Ne nuk i bindemi Perëndisë dhe zemrat tona janë larguar prej Tij. Ne nuk jemi të përsosur.

Jezus Krishti, Biri i Perëndisë, ishte i përsosur. Ai nuk kishte mëkate. Jezus Krishti ishte i vetmi i cili ishte mjaft i mirë që të vdes për ne. Ai e mori dënimin e Perëndisë në vendin tonë. Jezus Krishti ishte i vetmi i cili mund të vdiste për të gjithë mëkatarët në botë. Jezusi, i cili kurrë nuk mëkatoj, vdiq që të jetë kurban e përsosur për burrat dhe grate mëkatarë.

Ne ishim të pa forcë dhe nuk mundemi ti ndihmojmë vetëvetes (Romakëve 5:6-8). Atëherë Krishti erdhi në kohën e duhur dhe e dha jetën Tij për të gjithë mëkatarët.

Ai e dha jetën e Tij në vend të jetës tuaj dhe timin.

Kur i themi Perëndisë se na vjen keq për mëkatet tona, Ai do të na fal neve sepse Jezusi vdiq ne vendin tonë. Ai do të largoj mëkatin tonë që miqësia jonë me të-të restaurohet prap. Pastaj ne mund të bisedojmë me Të sikur Adami dhe Eva në fillim në kopsht. Perëndia do që ne ta bëjmë këtë. Ai është duke pritur që të jetë miku ynë. Ai do që të na mer në qiell të jetojm me të kur ne të vdesim. Nëse ne besojmë se Jezusi vdiq për ne atëherë ne duhet poashtu të besojmë që Jezusi është ringjallur për ne. Vdekja e Tij na shpëton prej dënimit të mëkatit.

Ringjallja e Tij na jep shpresë për jetë të re-në këtë botë dhe në qiell. Ne mund të fillojmë përsëri. Ne mund të lindim përsëri (Gjoni 3:3, 7, 14-16). Ky është plani i madh i Perëndisë për shpëtim. Planin e Tij ishte që burrat dhe grate duhet të 'Besojnë në Zotin Jezus Krisht dhe të shpëtohen' (Veprat 16:31). 'Nga ky lajm i mirë ju jeni shpëtuar' (1 Korintasve 15:2)

Nëse i besoni Jezusit si Shpëtimtar i juaj, ju do të shkoni në qiell kur të vdisni. Mëkatarët e

Martirët

Abeli ishte personi i parë që u vra për shërbimin e Perëndisë. Ne themi se ai ishte martir. Bibla na tregon për shumë, e shumë martirë të cilët vdiqën për shkak të besimit të tyre në Perëndinë.

Të dashur lexues, ju lutem vazhdoni të ndani Lajmin e Mirë për Jezus Krishtin me shokët tuaj dhe farefisën edhe nëse kjo mund t'ju shkakton shumë vuajtje. Mbani mend Zbulesen 3:11 dhe Mateu 24:42.

shpëtuar shkojnë në qiell sepse Jezusi i mori dënimet e tyre. Tani porta qiellore është e hapur për të gjithë njerëzit që i besojnë Jezusit.

Lejoni që Jezusi t'ju shpëtoj prej mëkateve tuaja. Kërkoj Perëndisë që t'ju fal. Pastaj vazhdo të lexosh më shumë për planin e Perëndisë që ka për ju në Bibël. Ju do të gjeni gëzim dhe paqe kur jeni drejt me Perëndinë. Perëndja i Plotfuqishëm Jahve, i cili krijoi botën, do të ndihmoj ty dhe do të jet miku yt.

'Ka rrugë të kthimit te Perëndia nga rrugët e errëta të mëkatit. Ka një derë që rri e hapur dhe ju mund të hyni brenda. Tek Kryqi i Golgotës është pikënisja ku ti fillon, ku ti vjen si mëkatarë tek Jezusi'.

(H. Swinstead)

Bisedo rreth:

1. Pse themi që njerëzit mëkatar janë ndarë nga Perëndia?
2. Pse themi që njerëzit janë mëkatar nga lindja?
3. Si mund të kthehet një njeri mëkatarë te Perëndia?
4. Si mundet Perëndia i shenjtë të fal njeriun mëkatar?
5. Cili është ligji i Perëndisë për martesën (Zanafilla 2:24) ?

Tani lexo Zanafillen kapitullin 4 dhe 5

ADAMI DHE EVA KANË FËMIJË

Adami dhe Eva ishin burrë e grua. Që në atë kohë Perëndia na dha ligjin e martesës i cili kurrë nuk ka ndërruar. Ligji i martesës së Perëndisë thotë, 'Njeriu do ta braktis nënën dhe babanë, dhe do të bashkohet me gruan e tij. Dhe do të jenë një mish i vetëm (2:24).

Perëndja bëri ligjet e natyrës. Ai i vendosi yjet ta ndjekin shtegun. Ata nuk do të bredhin mbi tërë qiellin. Ata lëvizin në renditje të përsosur. Gjithësia (Universi) është i mbushur plot me rregullin e Perëndisë. Rregulli në krijim ndjek ligjet e natyrës. Kur u rrëzova nga pema, unë rash teposhtë dhe e lëndova veten -Unë nuk rash përpjetë. Ky është njëri nga ligjet e natyrës së Perëndisë. Ne e quajmë këtë gravitet. Të gjitha ligjet e Perëndisë janë për të mirën tonë – edhe pse ato mund të na lëndojnë neve. Ligji i Perëndisë për martesën është i rëndësishëm; është për të mirën tonë.

Burri nuk është komplet pa gruan. Gruaja nuk është komplet pa burrin. Ata kanë nevojë për njëri tjetrin. Martesa në mes burrit dhe gruas është normale sepse është e nevojshme. Ky është plani i Perëndisë. Ky është ligji i Perëndisë. Ky është sigurimi nga Perëndia. (2:24). Disa kisha thonë që priftërit nuk duhet të marrtohen, por ta ndalosh martesën është gabim (Zanafilla 2:18, 1 Timoteu 4:3). Megjithëse ne mund të zgjedhim që të mos martohejmë. Perëndia i tha Adamit dhe Evës që ta punonin tokën (nga e cila kishin dalë) (3:23). Ata patën punë për të punuar. Ata nuk mund ta bënin

këtë vetëm;ata patën nevojë për fëmijë që t'ju ndihmojnë. Dhe ata duhej t'i mësonin fëmijët për Perëndinë. Perëndia do rregull në familjet tona. Adami bëri dashuri me gruan e tij. Ajo mbeti shtatëzënë dhe e lindi Kainin' (4:11). Perëndia krijoi Adamin dhe Evën sipas ngjajshmërisë së Tij (5:1). Por fëmijët nga Adami dhe Eva lindën si qenje mëkatore. Si atyre edhe zemrat tona gjithmonë kthehen nga e keqja (9:21). I vetmi person tjetër të jetë lindur në ngjajshëri me Perëndinë është biri i Tij, Jezusi. Jezusi ka lindur përmes Frymës së Perëndisë dhe virgjëreshes Mari. Ai ka lindur si qenje njerëzore por pa mëkat prej lindjes. As nuk është dhënë pas tundimit.

JETA JASHTË KOPSHTIT EDEN

Së shpejti pas kësaj Adami dhe Eva patën edhe një djalë tjetër dhe e quajtën Abel. (4:2)

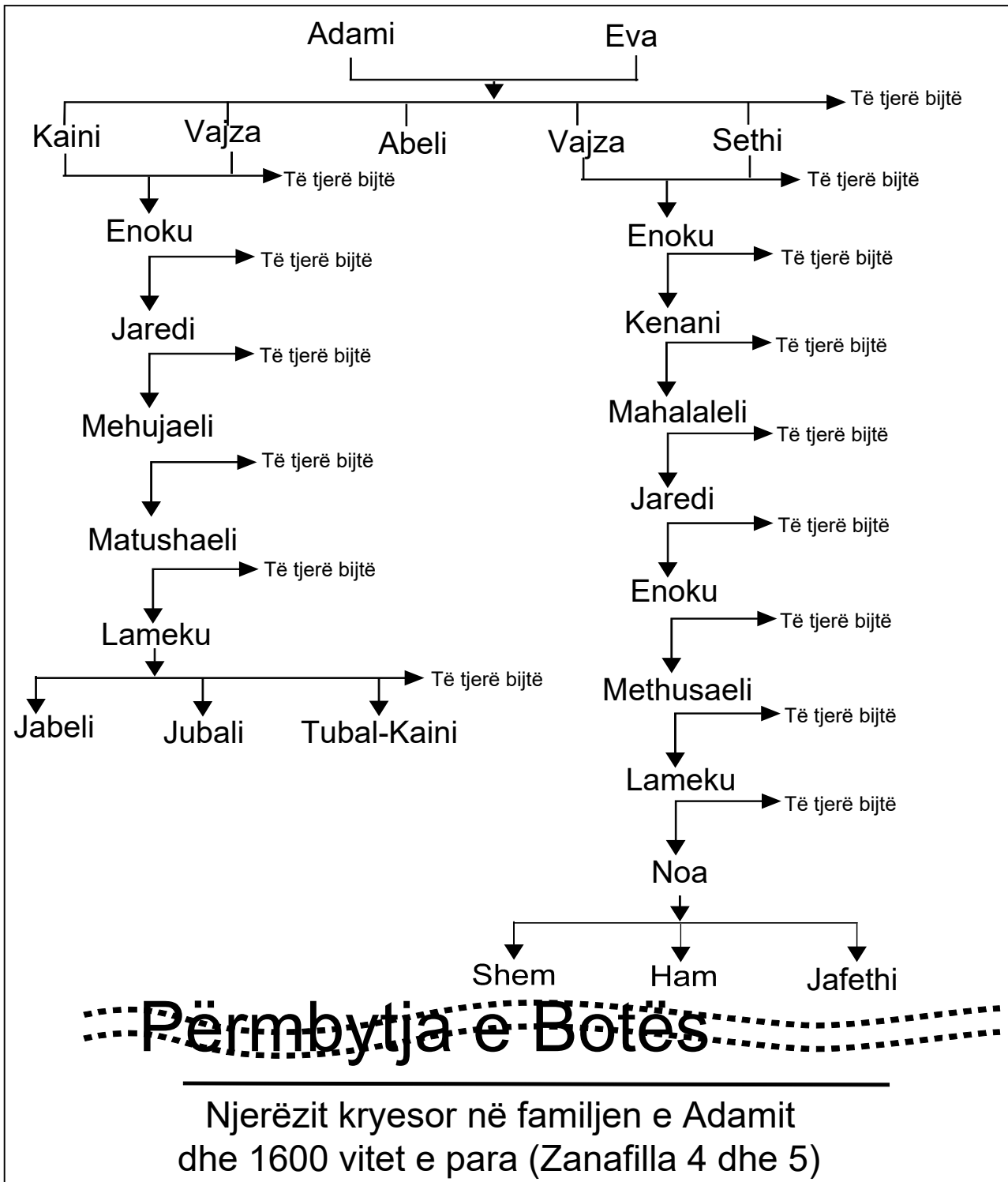
Jam i sigurt që Adami u ka treguar të dy djemve të tij për kopshtin në Eden dhe për gjërat që ndodhën atje, si Perëndia e ka larguar atë dhe nënën e tyre prej kopshtit sepse nuk ju binden urdhërit të Tij. Tani ata ishin ndarë nga Perëndia dhe jeta e veçantë në kopshtin pjellor. Edeni ishte prapa tyre dhe ata kurrë nuk do të ishin në gjendje të kthehen (Zanafilla 3:23).

Perëndia dërgoi engjuz të fuqishëm me shpata flakëruese që ta mbyllin rrugën (3:24). Është figura e Perëndisë gjykimi në mëkat, dhe mallkimi i Tij mbi Djallin dhe mbi të gjitha të këqijat. Prandaj gjithmonë do të ketë armiqësi (luftë) në mes njeriut i cili e ndjek Djallin dhe në mes atyre që kanë besim në Perëndinë (Zanafilla 3:15).

Kur Adami mëkatoi dhe nuk ju bind Perëndisë, mendja dhe zemra e tij u larguan prej Perëndisë. Mëkati e ndryshoi tërë natyrën e Adamit. Për fat të keq, ai e kaloi natyrën e tij mëkatore te fëmijët e tij dhe ata e kaluan atë te fëmijët e tyre (Romakët 5:12). Ne të gjithë e kemi natyrën mëkatore të Adamit! Ne të gjithë kemi mëkate nëpërmes babait tonë Adamit dhe natyra jonë egoiste mbizotronë mbi ne. Pa Frymën e Perëndisë në jetat tona, mëkati është padroni ynë! Përshkak se mëkati është padroni ynë, ne bëjmë gjëra të gabueshme. Fjala e Perëndisë thotë, 'të gjithë kemi mëkatuar ...' (Romakët 3:23). Mendimet tona na kujtojnë neve mëkatin por dëshira jonë duhet të jetë për Perëndinë. Kjo është arsyeja pse ne duhet ta kuptojmë planin madhështor të Perëndisë për shpëtim. Perëndija e pranoi sakrificën e Jezus Krishtit për mëkatet tona Nuk ka rrugë tjetër të kthimit te Perëndia dhe jetës në ngjajshërinë e Tij.

KAINI DHE ABELI U PËRPOQËN TË GJEJNË RRUGËN E PERËNDISË

Kur Kaini dhe Abeli ishin të vegjël, ata punonin me prindërit e tyre në fushë. Ata mësuuan se si ta përdorin tokën, si t'i rrisin të lashtat dhe të kujdesen për kafshët. Kur ata u rriten Kaini zgjodhi (të rris ushqim) ta punojë tokën. Ishte punë e vështirë ta thyente tokën, dhe bari i keq u rrit në mes të perimeve të tij.

Abeli zgjodhi të punojë me dele. Çdo mëngjes, ai i nxirrte jashtë që të gjenin barë për kullotë. Në mbrëmje, ai i sillte ato në një vend të sigurt. Një ditë Kaini dhe Abeli vendosën t'i sjellin një ofertë Perëndisë. Kjo do të bëhej që t'i tregojnë Perëndisë që ata dëshirojnë ta adhurojnë Atë dhe t'i sjellin dhuratë 'Falënderimi'.

Atë mëngjes Abeli shkoi në fushë që të gjej qengjin më të mirë që t'ja ofroj Perëndisë (4:4).

Kaini i këputi disa perime të pjekura dhe i sjelli ato tek altari i familjes. Kaini ishte i vetëbesushëm. Ai dëshironte ta adhuronte Perëndinë në mënyren e tij.

Bibla na tregon: që, 'Zoti shikoi në favor të Abelit dhe ofertës së tij...' (4:4). Sakrifica e Abelit e kënaqte Perëndinë. Por Perëndia nuk e prano sakrificën e Kainit dhe Kaini pati një diskutim me Perëndinë për këtë. Pra Perëndia i foli Kainit dhe ia dha atij edhe një mundësi që të ndërroj mendjen e tij. Perëndia e thirri Kainin që të pendohet dhe të bëjë çfarë ishte e kënaqshme për Perëndinë.

Perëndia gjithmonë shkon drejt nesh në hir dhe mëshirë edhe kur ne bëjmë gabime. Dashuria e Tij dhe favorit janë gjithmonë drejt nesh.

Kur Perëndia na flet ne kemi dy zgjidhje. Ne ose i besojmë dhe i bindemi Atij, ose jo!. Ne të gjithë duhet të zgjedhim. Njerëzit e dëgjojnë dhe i binden fjalës së Perëndisë, ose dëgjojnë zërin e 'mëkatit' në zemrat e tyre. Kur ata largohen nga zëri i Perëndisë dhe shkojnë rrugës së tyre, Perëndia është i pikëlluar. Ai mund t'i lejoj ata të kenë probleme t'i bëj ata ta dëgjojnë, por Ai nuk do t'i bëj ata ta dëgjojnë Atë me dhunë.

KAINI E DALLONTE TË MIRËN PREJ GABIMIT POR DËSHTOI

Kaini mendoj që ai mund t'i bindet Perëndisë në mënyren e tij, por Perëndija i tha atij, 'në qoftë se vepron drejt do të pranohesh' (4:7). Në çdo gjë që ne bëjmë egziston një të drejtë dhe një mënyrë të gabuar. Si mund ta dimë ne se çfarë është e drejtë? Perëndia na tregon këtë në fjalën e Tij. Fjala e Tij është E VËRTETA. Ju mund t'i besoni fjalës së Perëndisë. Ai na ka dhënë një ndërgjegje. Ai gjithashtu i'u jep besimtarëve Frymen e Tij të Shenjtë të na udhëzojë.

Kaini refuzoi rrugen e Perëndisë për të vepruar drejt. Ai u zemërua. Jeta e tij u prish nga mëkati. Ai u bë skllav i mëkatit.

Perëndia priti që Kaini të pendohet. Nëse Kainit do t'i vinte keq, Perëndia do mund ta pranonte adhurimin e tij të vërtet. Kaini e dinte që Perëndia nuk e pëlqeu ofertën e tij. Por ai nuk deshi të ofronte atë që Abeli kishte ofruar.

Ai nuk deshë t'i kërkonte të vëllaut një qengj që ta sakrifikojë për Perëndinë. Ai ishte shumë krenar për të kërkuar. Ai e dinte se çfarë është e drejtë që t'i pëlqejë Perëndisë por dështoi ta bëjë këtë. Ai u zemërua me Perëndinë.

Ai ishte i zemëruar edhe me vëllain gjithashtu! Kjo nuk ishte e drejtë. Nuk ishte faji i Abelit. Ishte faji i Kainit.

'Pse je i zemëruar?' Perëndia i tha Kainit, 'Bëj atë që është e drejtë, pastaj do të pranohesh.' Bibla thotë: 'me anë të besimit Abeli i ofroi Perëndisë sakrificë më të mirë se sa Kaini' (Hebrenjët 11:4). Dhe përsëri: 'Mos u bëj si Kaini i cili i përket të ligut (1 Gjoni 3:12).

Katër arkat e Perëndisë

1. Zanafilla 6:14 – një ark nga druri i pishës të mbajë të sigurt mbetjet e përmbytjes së Perëndisë.
2. Eksodi 2:3 – një ark nga kallami të mbajë të sigurt Moisiun i cili më vonë u bë udhëheqës dhe shpëtimtar i Izraelit.
3. Ligji i Përrirë10:1 – një ark nga druri i akacies që t'i mbaj të sigurt dhjetë urdhëresat.

Çdo arkë ishte përdorur t'ju jep njerëzve të Perëndisë një fillim të ri. Ato janë pjesë e besëlidhjes së Perëndisë me njerëzimin.

Arka e katërtë është treguar Gjoni nga Jezusi në ëndërr.

4. Zbulesa 11:19 – një ark nga druri e quajtur arka e besëlidhjes së Perëndisë në tempull në qiell.

PERËNDIA I DHA KAINIT NJË SHANSË TJETËR

Zoti e udhëzoi Kainin. 'Bëj atë që është e drejtë (jeto me besim te Zoti) dhe do të pranohesh...' Zoti tha: 'nëse ju nuk veproni drejt, mëkati po të ruan te porta por ti duhet ta sundosh (4:7). Kaini e dinte se çfarë i pëlqente Zotit. Ai e dinte që sakrifica e një kafshe është e pranushme për Zotin. Por në vend që t'i kërkonte vëllaut një qengj për t'ia sakrifikuar Zotit ai u zemërua.

Jashtë në fushë, Kaini e vrau vëllain e tij sepse ai nuk mundi ta kontrollojë zemërimin e tij. Zemërimi është si zjarr. Djeg thellë në zemrën e njeriut. Gjaku i Abelit 'qau te Zoti' nga toka ku ishte derdhur.

Zoti foli me Kainin përsëri. Oh, mëshira dhe hiri i Zotit! Zëri i tij i ëmbël vazhdon të vijë tek ne mëkatarët përsëri dhe përsëri. Oh, hiri i Zotit që ai vazhdon të largohet në rrugën e tij dhe nuk na le neve të vuajmë në mëkatin tonë!

Zoti e pyeti Kainin 'Ku është vëllau yt?'

Kaini prap duhej të bënte zgjidhje. Ai mund ta pranonte mëkatin e tij dhe të kërkonte falje. Por ai zgjodhi t'i shmangej pyetjes së Zotit dhe ai tha një gënjeshtër që të mbulojë atë që kishte bërë. Sa marrëzi! Zoti di gjithçka për

ne, dhe ai dinte gjithçka për Kainin! Ai sheh thellë në zemrat tona dhe jetët tona (Hebrenjët 4:12).

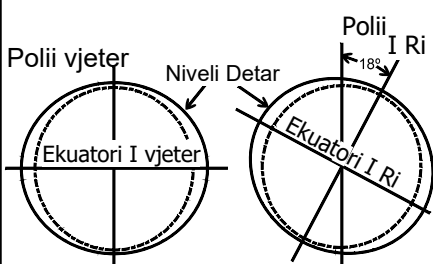
Pse Perëndia dërgoi përmbytje të madhe

Gjatë 10 ose më shumë gjeneratave të para prej Adamit te Noeu, njerëzit zhvilluan teknologji të re me aftësi në bronz dhe objekte të hekurit (Zanafilla 4:22) tregti, bujqësi dhe ndërtim (Lluka 17:28) dhe muzik (Zanafilla 4:21). Por ata nuk sollën lavdi të Perëndija: ata bënë shumë gjëra mëkatore.

- Ata u bënë të pushtuar nga kënaqësia, seksi, ngrënja dhe pirja (Zanafilla 6:2; Lluka 17:27).
- Ata menduan dhe planifikuan gjëra të këqija tërë kohën (Zanafilla 6:5)
- Ata flisnin gjëra të rënda kundër Perëndisë, ankim, zbulim të fajeve, mburrje për veten dhe duke folur mirë për të tjerët që të kenë përparsi prej tyre, duke ndjekur dëshirat e tyre të këqija (Juda 14:15).
- Dhuna ishte e përbashkët (Zanafilla 6:11, 13)
- Shoqëria ishte komplet e korruptuar (Zanafilla 6:12).
- Ata nuk përdoren kohën e tepërt që Perëndia u dha atyre derisa arka ishte duke u ndërtuar që të ktheheshin te Perëndia dhe të pendoheshin (Mateu 24:38; Hebrenjët 11:7; 2 Pjetrit 2:5).

Perëndia lejoi shumë vite që njerëzit të ndërronin mënyrat e tyre por ata nuk e bënë këtë (Zanafilla 6:5). Perëndia ishte i durueshëm (1 Pjetrit 3:20). Vetëm Noeu dhe familja e tij i qëndruan besnik Perëndisë, 'Noeu ecte me Perëndinë' (Zanafilla 6:9).

Shumë të Krishterë besojnë që kohërat në të cilat jetojmë janë shumë të ngjajshme me ditët e Noeut. Kjo është arsyeja që të Krishterët besojnë që Zoti Jezus Krishti do të vjen së shpejti përsëri. Ne duhet të jemi të gatshëm për ardhjen e Tij. Ne duhet t'i paralajmërojmë njerëzit që të jenë të gatshëm për pendim.

Diagrami sipër tregon se si uji i thellë i detit në ekuator

lëviz kur boshti tokësor ndryshoi. Ndryshimi i pa prituri shkaktoi përmbytjen nëpër botë dhe mori shumë ditë që të qetësohet. La rrënjëzim të thellë të bimësive dhe fosilit të varrosur në baltë dhe rërë.

Bibla thotë që uji kishte ardhur prej së larti në tokë dhe prej vendeve të thella nën tokë (Zanafilla 7:11,12). Sasia më e madhe e ujit është në ekuator. Kur toka pa pritmas lëvizi në boshtin e saj pastaj ekuatori lëvizi dhe uji i thellë u përmbyt nëpër tokë sikur një cunami i madh. Para shumë viteve 'evidenca magnetike tregon se toka ka filluar të rrotullohet 18 shkallë larg prej pozitës së polit të tij origjinal'. (Burimi: Viktor Pirs, Dëshmi për të vërtetën.) Kjo poashtu shpjegon se pse ne tani kemi verëra dhe dimëra të caktuara nga Perëndia (Zanafilla 8:22).

SATANI, ATI I GËNJESHTRËS

Pra Kaini e kopjoi Adamin dhe zgjodhi të veprojë gabimisht. Djalli vendosi vrasje në zemrën e tij dhe ai e vrau vëllaun e vet. Jezusi tha: ata të cilët e ndjekin Djallin janë bijtë e djallit (Gjon 8:44). 'Djalli është ati i gënjeshtrës.'

Zoti i dha Kainit kohë që të pendohet dhe ta pranojë mëkatin e tij. Prej fillimit deri në fund, Bibla i thërret njerëzit që të pendohen dhe ta pranojnë mëkatin e tyre te Zoti (Veprat 17:30). Dhe Zoti pret që ne ta bëjmë këtë. Por ai nuk pret për gjithmonë.

Kur Zoti foli me Kainin përsëri, ishte në gjykim. Nëse ne nuk i bindemi zërit të Zotit kur Ai na thërret që të pendohemi dhe t'i besojmë Atij atëherë çfarë na mbetet neve? Vetëm gjykimi i Tij (Hebrenjët 10:30-31).

PERËNDIJA I DENON MËKATARËT TË CILËVE NUK JU VJEN KEQ DHE NUK PENDOHEN

Kaini ishte gjykuar për shkak të mëkatit të tij kundër Perëndisë, Dhuruesit të jetës, dhe për vrasjen e Abelit vëllait të tij, i cili ishte krijuar simbas shëmbëlltyres së Perëndisë (Zanafilla 9:6). Perëndia i tha Kainit, 'Ti kurrë nuk do të kesh një vend që do të mund ta quash shtëpi. Babai yt dhe nëna nuk do të duan ty dhe toka do të jetë më e vështirë për ta punuar se më parë ...' 'Kjo është më shumë se une mund te duroj'; tha Kaini. Ai ishte shumë krenar që të pranonte se kishte mëkatur dhe që ai duhet të dënohet.

Kaini shkoi në një vend tjetër, ku asnjëri nuk e njihte atë. Ai dhe djemtë e tij ndërtuan një qytet. Kaini e emëroj qytetin simbas emrit të djalit të tij Enok.

Kaini bëri një fillim të ri. Burrat në familjen e Kainit kanë mësuar shkencë, art dhe arqitekturë (4:21-22). Ata u shpërndan më shpejt se sa bijtë e Sethit (Birit të tretë të Adamit), të cilët ishin njerëz të devotshëm. Fisi i Kainit nuk u mërzit për ligjin e Perëndisë dhe burrat filluan të marrin më shumë se një grua. Sipas ligjit të Perëndisë burri duhet të marr vetëm një grua (2:24), por Lameku mori dy gra (4:19).

Familja e Kainit ishin të mençur por ata nuk e donin Perëndinë. Ata i donin gjërat e kësaj bote që Perëndia i kishte bërë por nuk e deshtën Perëndinë, krijuesin e të gjitha gjërave (Romakët 1;18-25). Megjithëse, kishte kohëra kur njerëzit dëshironin të kthehen te Zoti Perëndi (4:26). Ne duhet të lutemi që kjo të ndodh para se të jëtë vonë – të ndodhë para se të kthehet Jezusi.

PERËNDIA E DËRGOI NJERËZ QË TË FLASIN PËR TË PËR TË

Perëndia dërgoi njerëz të besimit në mes të popullit që të flasin për Të, por shumicën e kohës askush nuk donte të dëgjonte për të Plotfuqishmin Perëndi ose të pendohen për mëkatën e tyre (Romakët 3:10-12). Ne gjetëm:

- a) Jo keqardhje (pendim) që ne e dimë për Adamin dhe Evën;
- b) S'kishte pendim në ditët e Enokut, birit të Sethit, kur njerëzit e besimit 'thirrën emrin e Zotit' (4:26) ;
- c) Asnjë në ditët kur Enoku lajmëroi 'gjykimi po vjen' (Zanafilla 5:24;Juda 14, 15) ;
- d) asnjë në ditët e Lamekut (Zanafilla 5:29) ;
- e) Asnjë në ditët kur Noeu u përgatit për ardhjen e përmbytjes (1 Pjetrit 3:20; 2 Pjetrit 2:5) ;

Njerëzit u bënë më të dhunshëm dhe luftuan me njëri tjetrin. Askush nuk ishte i sigurt. Atje nuk kishte as ligje as gjyqe, pra Lameku nuk ishte denuar për vrasjen e një njeriu.

Dhe hiri i Perëndisë dhe durimi i Tij pritën (1 Pjetrit 3:20)

Kënga e Lamekut është këngë për fitore në përdorimin e shpatës (Zanafilla 4:23-24). Historia e Kainit fillon me vrasje dhe mbaron me lëvdim

Beslidhja e Perëndisë me njeriun

Beslidhjet e Perëndisë me njeriun janë pjesë shumë të rëndësishme të mesazhit të Biblës. 'Unë do ta bëj beslidhjen Time me ju' (Zanafilla 6:18) kjo është e para. Të gjitha beslidhjet tregojnë hirin e dashurisë së Perëndisë dhe mëshirën për njeriun mëkatrë.

Një beslidhje është më shumë se sa një premtim ose një marrëveshje. Duhet të mbahet nga Perëndia, dhe të mos priset kurrë! Ne mund të themi se është 'lidhje legale' – e garantuar nuk mund të anulohet ose ndryshohet.

Në kohërat e Biblës, beslidhja ishte marur tepër seriozisht që shpesh një kafshë ishte vlarë si sakrificë dhe ishte dhënë shenjë që Perëndia do ta mbajë premtimin e Tij. Beslidhja e premtimit të Perëndisë për Noeun (6, 18), ishte përmbytur pas Përmbytjes (8:21 deri 9:17). Kafshët ishin vlarë si sakrificë (8:20) dhe Perëndia dha shenjën e ylberit (9:13-17).

5,000 vjet më vonë ylberi akoma ka të njejtën domethënie që nuk do të ketë më përmbytje të ujit që t'i dënoj mëkatarët e botës. Kishte edhe shumë beslidhje të tjera të bëra nga Perëndia në drejtim të planit të Tij final për shpëtimin e gjithë njerëzimit. Beslidhja e fundit e Perëndisë me njeriun ishte bërë kur Jezusi vdiq në kryq që ta shpëtoj botën prej dënimeve të merituar.

Beslidhja e parë e Perëndisë me njeriun ishte bërë kur Ai i shpëtoj familjen e Noeut prej dënimit.

për vrasje. Jeta e njerzimit nuk është mbajtur e shenjtë, ashtu sikur Perëndia deshi (Zanafilla 9:5-6).

Bisedo rreth:

1. Çfarë zgjidhje i dha Perëndia Kainit (4:4-7) dhe pse?
2. Çfarë mësojmë ne për respektin e Kainit për Perëndinë (4:3, 5, 9) ?
3. Si e përshkruan Bibla familjen e Kainit (4:19-24) ?

PYETJE TË BAZUARA NGA ZANAFILLA 1 deri në 5

Përgjigjet janë dhënë në fund të librit

Zgjedh përgjigjet e sakta a, b ose c

1. Në fillim, Perëndia —
 - a) i ka bërë të gjitha gjërat mirë;
 - b) e ka bërë të mirën dhe të keqen;
 - c) na ka bërë neve shumë ndryshe nga vetvetja;
2. Perëndija —
 - a) është vetëm frymë dhe ne jemi vetëm trup;
 - b) është person dhe frymë e të tillë jemi edhe ne;
 - c) nuk ka ndjenja sikur ne.
3. Në fillim, Adami —
 - a) nuk ishte në gjendje të bëj ndonjë zgjidhje për vetveten;
 - b) ishte i frikësuar nga Perëndija;
 - c) i ishte dhënë liria të zgjedh çfarë të bëjë.
4. Eva —
 - a) ishte shërbëtore për Adamin;
 - b) ishte ndihmëse dhe shoqëruese për Adamin;
 - c) ishte gruaja e parë e Adamit.
5. Djalli, fliste nëpërmjet gjarpërit —
 - a) mashtroi Evën;
 - b) mashtroi Adamin ;
 - c) (Dëshironte) Donte që Adami dhe Eva të dinë ndryshimin mes së mires dhe së keqes;

6. Adami dhe Eva —

- a) ishin ata të kënaqur (gëzuar) që e kishin ngrënë pemën e ndaluar;
- b) nuk ju vinte keq që ata e kishin ngrënë pemën;
- c) dëshironin ta braktisnin kopshtin e Edenit.

7. Perëndija —

- a) dënoi Adamin, Even dhe gjarpërin;
- b) tha që atje do të ketë paqe për të gjithë ata që jan në tokë ;
- c) iu bëri Adamit dhe Eves disa rroba prej gjetheve.

8. Abeli —

- a) e urreu dhe vrau Kainin;
- b) ka sjellë ofertë të drejt Perëndisë;
- c) ishte fëmija i parëlindur i Adamit dhe Eves.

9. Cila fjali është e saktë? —

- a) Tubal Kaini ishte muzicant;
- b) Lameku pat dy gra dhe vrau një njeri;
- c) Sethi ishte i biri i Enoshit, bir i Adamit.

Ndryshimet në botë pas përmbytjes

Bota e vjetër para përmbytjes ishte shkatërruar nga Perëndia (2 Pjetrit 3:6). Bota kishte ndryshuar për gjithmonë për shkak të mëkatit të njeriut dhe dënimit të Perëndisë përmes përmbytjes. Tani atje ishin:

- shtresat e thella nga balta e regjur, trupat (fosilet) e krijesave të cilat vdiqën në Përmbytje; poashtu shtresat e varrosura nga qymyri dhe vaji;
- nuk ka as një shtresë të ujit që të mbroj nga lartë tokën duke i shkaktuar sipërfaqes shumë nxehtësi, shumë ftohtësi; netë më të ftohta;
- shumë sipërfaqe të tokës të pa përshtatshme për të jetuar si shkretëtirat dhe truallt e ngrira ;
- ndryshimet ditore të motit –shirat dhe stuhitë të përcjellura nga dielli me ylberë (Zanafilla 9:14) ;
- ndryshimet vjetore ne mot – kohërat e rregullta për të korrurat (Zanafilla 8:22) ;
- mbyllja e shpejtë dhe avancimi i borës dhe fletëve të akullit;
- kushte më të vështira jetese që do të thotë njerëzit dhe krijesat nuk jetojnë gjatë ;
- Mungesa e ushqimit shkakton ngordhjen e shumë llojeve të kafshëve. (Burimi: H. Morris, Inxhizimi i Zanafilles, Baker Books)

10. Mëkati i Adamit dhe Eves —

- a) vetëm ndikoi Adamin dhe Even
- b) vetëm ndikoi njerëzit e lindur para Përmbytjes
- c) ndikoi të gjithë njerëzit e lindur para dhe mbas përmbytjes.

Zanafilla kapitulli 6 dhe 7

PREJ SHIUT NË BRESHËR

Gjashtë vargjet e para të kapitullit 6 përshkruajn se si gjërat e këqija u bënë si shkak i dëshirës së njeriut, dëshirë për mëkat.

Megjithëse ne nuk i kuptojmë të gjitha ngjarjet e përshkruara në këtë paragraf, ne dimë që Perëndia ishte shumë i pikëlluar;

- Perëndia sheh çdo gjë (v. 5). Perëndia kurrë nuk është larg kësaj. Ai nuk mund t'i shoh mëkatet tona.
- Perëndia vuan kur ne mëkatojmë (v. 6). Ai ka ndjenja.
- Perëndia gjykon mëkatin dhe vepron (v. 7) Ai vendosi të shkatërroj çdo gjë të gjallë. 'Më vjen shumë keq që e kam bërë njeriun.' Mëkati ynë e meriton dënimin – edhe vdekjen.
- Perëndia vendosi të filloj përsëri duke e përdorur Noan dhe familjen e tij (v. 18). Perëndia është gjithnjë i përgatitur për shpëtimin tonë. Hir mahnitës!

NOEU, NJERI I BESIMIT

'Zoti ishte penduar që kishte krijuar njeriun mbi tokë dhe zemra e Tij u mbush me dhimbje' (Zanafilla 6:6). Perëndia e donte krijimin e Tij por toka ishte mbushur me djallëzi. Megjithatë, Noeu gjeti hir në sytë e Zotit (6:8). Noeu i besoi Perëndisë në botën e mbushur me urrejtje dhe vrasje. Ai u martua por ne nuk e dimë emrin e gruas së tij. Ai i pat tre djem të martuar – Semi, Kami dhe Jafeti. Ai e donte dhe iu bindte Perëndisë (6:9, 22).

Noeu ishte njeri me besim të madh dhe guxim. Ai i tha çdo njërit që Perëndia do ta gjykoj botën për shkak të djallëzisë së tyre. Ai i paralajmëroj njerëzit që Perëndia do të dërgoj përmbytje. Ai nuk u dekurajua kur fqinjët e tij e përqeshnin përshkak të besimit të tij vetëm në Perëndinë (Hebrenjët 11:7).

Në hirin dhe mëshiren e Tij Perëndia e shpëtoi Noeun dhe familjen e tij-tetë njerëz. Perëndia e shpëtoi këtë numër të vogël të njerëzve nga dënimi dhe vdekja. Ne e quajmë këtë numër të vogël 'mbetje'.

Beslidhjet e Perëndisë

Në Dhiatën e Vjetër, beslidhjet e Perëndisë janë quajtur beslidhjet e bindjes (Perëndia premtoj t'i bekoj njerëzit nëse ata i binden Atij).

Në Dhiatën e Re, Beslidhja e Re nga Perëndia është quajtur beslidhje e hirit. (Perëndia premtoi t'i shpëtojë njerëzit që besojnë në Krishtin.)

PLANI I PERËNDISË QË TA SHKATËRROJ BOTËN

Perëndia i tha Noeut, 'Kam vendosur t'i jap fund gjith njerëzimit... pra bëje një ark vet prej druri... Ja se si do ta ndërtosh...' (6:13-16).

Perëndia e projektoi arkën. Fjala 'ark' është shumë e vjetër. Gjithashtu është përdorur në Eksodin 2:3 dhe Ligjin e Përtrirë 10:1.

Kjo arkë kishte masa ideale – pothuajse 150 m x 30 m x 20 m – sepse Perëndia iu dha atyre. Në 1609 një Holandez, Piter Jansen, e ndërtoi anijen një të tretën e madhësisë. Ishte shumë e qëndrueshme në ujë dhe barte një të tretën e mallrave më shumë se sa një anije e zakonshme me të njejtën gjatësi.

Fillimet e feve të Botës

Njerëzit në botë janë pasardhës të tre djemve të Noeut: Semit, Jafetit dhe Kamit. Nëpërmjet tyre, ne mund të shohim se si janë formuar besimet fetare nëpër botë. Profecitë dhe mallkimet e Noeut u përmbushën.

1. Familja e Kanaanit (birit të Kamit) ishin shumë të këqinjë përfshirë Amoritët, Hivitët dhe Jubitët. Ata sakrifikuan foshnjat dhe bënë shumë gjëra të këqija të cilat e hidhëruan Perëndinë, përfshirë mëkatën e Sodomes dhe Gomores. Perëndia i dërgoi fëmijët e Izraelit të jetojnë në tokën e tyre dhe të shkatrojnë ose të zotërojnë mbi ta.
2. Bijtë tjerë të Kamit u shpërngulën në Afrikë dhe më vonë formuan njerëzit e lashtë të Indisë Jugore, Australisë dhe Amerikës Jugore. Ata morën me vete besimin në Krijuesin Perëndinë por i përzierin adhurimin me frymërat në fenë e tyre.
3. Familja e Semit (Semitikët) u shpërndan nëpër Azi dhe mbase përmes Amerikës Veriore. Ata morën besimin në Krijuesin Perëndi por më vonë formuan shumë religjione të reja të cilat akoma i shohim edhe sot. Vetëm njerëzit Semitik origjinën e kanë prej martesës së parë të Abrahamit dhe mbajtën besimin të i vetmi Perëndi i vërtet. Këta ishin fëmijët e Izraelit nipat e Abrahamit.
4. Familja e Jafetit u shpërnda nëpër Evropë dhe në kohë të ndryshme zgjeruan pushtetin nëpër botë. Kjo përfshinë perandorinë e Grekëve, Romakëve dhe njerëzve të Skandinavisë.
5. Më vonë Britanezët, Holandezët, Francezët, Spanjollët, Portugezët dhe Belgët i zgjeruan perandoritë e tyre nga e cila kohë ata u patën bërë besnik të i vetmi Perëndi i vërtetë nga Abrahami nëpërmjet këmbimit të Krishterizmit nga shekulli i parë Pas Krishtit.

Burimi: Dave Hilsley, Tishrei Study Paper No. 3

Pastaj në 6:17– Perëndia e ritheksoj qartazi planin e Tij që të shkatërroj 'çdo jetë'. Pastaj ai e paraqiti fjalën 'besëlidhje' për herë të parë (6:18). Ky nuk ishte vetëm premtim sikur premtimet që Ai bëri Adamit dhe Eves. Besëlidhja e Perëndisë me Noeun, dhe besëlidhjet e mëvonshme, janë më të rëndësishme se sa premtimet – dhe bëhen edhe më të rëndësishme perderisa koha kalon. Të gjitha ato janë pjesë e planit të Tij të shpëtimit për njeriun mëkatar. Besëlidhja e parë që Perëndia e përmendi tek Zanafilla 6:18 ishte përmbushur në Zanafillen 8:21 deri te 9:17

Përderisa dita erdhi që Perëndia ta dërgoj përmbytjen e tokës, Ai e thirri Noeun e i tha: 'shko në ark, ti dhe tërë familja jote' (Zanafilla 7:1).

Thirrja e Perëndisë është e butë, sikur babai që i thërret fëmijët e tij të hyjnë brenda në shtëpi larg prej stuhisë. 'Hyni brenda!' Thirri Perëndia, por shumica e njerëzve nuk e dëgjuan. Vetëm Noeu dhe gruaja e tij, tre djemtë e tyre dhe tri gratë e djemve hynë në ark.

Pastaj kafshët dhe zogjtë erdhën te Noeu. Ai nuk pat nevojë të del dhe t'i gjej ata Perëndia i dërgoi. Noeu po ashtu mori më tepër kafshë të sakrifikoj për Perëndinë dhe për ushqim.

Pastaj perëndia e mbylli Noeun brenda. Pse ishte kjo e nevojshme? Të sigurohej që ata ishin të sigurt, dhe t'i mbajë të gjithë të tjerët jashtë. Deri në atë moment, dera e arkës qëndroi hapur. Sot fjala e Perëndisë për të gjithë njerëzit është që çdo njeri i cili dëshiron të vijë mund të vijë (Zbulesa 22:12-17).

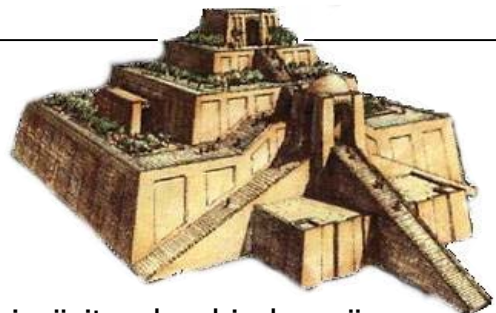

Zigurats (kullat)

Këto ide i çuan njerëzit e mençur të ndërtojnë kulla të mëdha:

- Krenaria: njeriu do që të jetë i madh sa Perëndia.
- Mosbindja: Perëndia tha 'shpërndahuni' por njerëzit nuk u binden në vend të kësaj ata lëvizën së bashku dhe filluan t'i përdorin aftësitë e tyre të ndërtojnë ndërtesa të mëdha dhe qytete.
- Egoizmi: 'ata dëshiruan të bëjnë emër për vetëvete'.
- Idhujtaria: një shfajësim për të adhuruar diellin, hënën, dhe yjet në vend të Perëndisë.

Sot njerëzit akoma duan të ndërtojnë ndërtesa të larta. Ne duhet ta bëjmë këtë pyetje: a është kjo për ta lavdëruar Perëndinë, a është për ta lavdëruar njeriun, ose a është për të adhuruar Perëndi të tjera?

Perëndia i dha njerëzimit shtatë ditët e fundit që ta pranojnë ofertën e Tij. (Zanafilla 7:4). A do të ishte ndokush tjetër që të pendohet dhe të hyj në arkë dhe të jenë të sigurt? Jo, asnjë person nuk erdhi t'i bashkohet Noeut dhe familjes së tij. Shtatë ditët kaluan sikur çdo ditë tjetër, me burra dhe gra, 'duke ngrënë, pirë, dhe martuar...' (Luka 17:26-27)

PËRMBYTJA E MBULOI TOKËN

Pastaj Perëndia e mbylli derën e arkës. Atë ditë që Noeu u mbyll në ark, filloi të bjer shi. Kjo ishte hera e parë që binte shi në tokë. Poashtu ujrat prej pjesëve të thella të botës erdhën lart dhe e përmyten tokën. Së shpejti bota ishte mbuluar tërësisht me ujë dhe arka lundronte në ujë.

Të gjitha majet e maleve ishin mbuluar me ujë dhe të gjitha krijesat e gjalla u shuajten përveq peshqve. Ne mund të vërejmë forcen e kësaj fjale:

- a) Çdo gjë e gjallë' (7:21).
- b) 'Çdo gjë që ishte mbi tokën e thatë dhe kishte frymë jete ... ' (7:22).
- c) 'Dhe të gjitha gjallesat që ishin mbi faqen e dheut ... ' (7:23).
- d) 'Shpëtoi vetëm Noeu bashkë me ata që ishin me të në ark' (7:23).

Noeu nuk dinte se ku ishte. Jeta e tij ishte në duart e Perëndisë'. Ky është një shembull i madh i besimit të njeriut. Kur ne ia besojmë veten Perëndisë, Ai do të kujdeset për ne (1 Pjetrit 5:7). Për mbi 100 vjet, Noeu iu bind Perëndisë ngase ndërtoi arkën për ditën e përmytjes. Ai mbajti besimin në Perëndinë.

Tani për 150 ditë Noeu priti që Perëndia ta 'kujtoj' atë. 'Arka lundronte mbi sipërfaqen e ujrave' (Zanafilla 7:18). Noeu nuk e provoi ta drejtojë arkën. Në vullnetin e Perëndisë, një i krishterë është ngritur lart mbi të keqen, ashtu siq kujdeset Ati ynë qiellor për ne. Ne mund t'i besojmë Atij që të na kontrolloj jetën tonë.

Bisedo rreth:

1. Pse Perëndia u pendua që kishte krijuar njeriun (6:6, 13)?
2. Çfarë e ndaloi Perëndinë prej shkatërrimit të gjithë njerëzve dhe kafshëve (6:8)? Çfarë kishte mbetur?
3. Kush bëri që mbetja e kafshëve dhe njerëzve të hyjnë në arken e Noeut (7:7-9, 13-16)?

Tani lexo Zanafillen kapitulli 8

TETË NJERËZ ISHIN SHPËTUAR

Tani burimet e humnerës dhe kataraktet e qiellit ishin mbyllur (8:2). Dhe niveli i ujërave shkoi përsëri poshtë (8:3). Në fund të 150 ditëve, arka ndaloi ne malet Ararat, në Armeni, lindje të Turqisë. Pas 40 ditësh Noeu e hapi dritaren në maje të arkës. Ai i lëshoi jashtë një ekip kërkues, së pari korbin, pastaj pëllumbin. Pse Noeu priti 40 ditë? Sepse ai 'eci' me Perëndinë. Ai ishte në hap me Perëndinë (Amos 3:3). Noeu e pyti Perëndinë se çfarë ai duhej të bënte. Atij nuk i ngutej. Ai priste për përgjigjen e Perëndisë dhe Perëndia ia dha atij.

Pëllumbi u kthye te Noeu me një gjethe ulliri në sqepin e tij. Noeu priti edhe shtatë ditë (Zanafilla 8:12), dhe e lëshoi prap pëllumbin. Por këtë herë nuk u kthye. Pastaj Noeu e zbuloi arken (me siguri hoqi pjesën e kulmit) dhe e pa se sipërfaqja e tokës ishte e tharë.

Ndoshta ne do të kërcenim nga arka, por Noeu priti. Atëherë Perëndia i foli Noeut, duke i thënë 'Dilni nga arka... Nxirr jashtë çdo lloj të krijesë të gjallë që është me ty...' (8:15-17).

NOEU I NDËRTOI NJË ALTAR ZOTIT

Atëherë Noeu ndërtoi një altar për Zotin, mori disa nga kafshët e 'pastërta' dhe i sakrifikoi Perëndisë ofertë të djegur (8:20). Perëndia e pranoi sakrificën e Noeut. Perëndia iu tregoi njerëzve se si të ecin me besim dhe se si ta adhurojnë Atë. Fjala 'altar' do të thotë 'vend i sacrificës'. Gjaku i kafshëve të pafajshme kishte kuptim të veçantë për Perëndinë.

Perëndia fali familjen e Noeut përshkak të sacrificës së Noeut. Dhe aroma e këndshme e sacrificës së djegur e kënaqi Perëndinë, ashtu sikurse jeta e Shenjtë e Noeut.

Të gjitha sakrificat e kafshëve simbolizojnë Jezusin vdekje për mëkatin e njeriut (1 Pjet. 1:19-21; Hebrenjët 9: 22). Në vend të vdekjes së mëkatarit, Perëndia pranonte gjakun e kafshëve të pafajshme. Gjaku ishte 'mbulesë' ose shlyerje për mëkaktet e njerëzve. 'Shlyerja' do të thotë 'të bëjmë paqe me Perëndinë' (Numrat: 28:22).

Ajo sakrificë – gjaku që ishte derdhur – ishte pamja e vdekjes së Jezus Krishtit në kryq për ju dhe mua (Romakët 5:11). 'Perëndia e tregon dashurinë e Tij ndaj nesh në atë që: kur ne ishim ende mëkatarë, Krishti vdiq për ne' (Romakët 5:8). Jezusi ishte i pafajshëm: ne jemi fajtor për mëkatin.

Tani lexo Zanafillen kapitulli 9 dhe 10

FILLIMI I RI DHE PREMTIMI I PERËNDISË

Noeu ishte kreu i një bote të re, ashtu sikurse Adami ishte kreu i krijesës së pare. Ishte një fillim i ri. Perëndija bëri besëlidhje ose marrëveshje të re me tokën (Zanafilla 9:8-17). dhe i dha Noeut një shenjë. Kjo shenjë ishte ylberi. Noeu a pa këtë kur kishte rënë shi. Ylberi dukej sikur urë prej tokës në qiell, dhe i kujtonte Noeut premtimin e Perëndisë: 'Ujërat nuk do të shëndrrohen më në përmytje për të shkatërruar çfarëdo lloj rase njerëzish' (9:15). (Para Përmytjes, nuk kishte ylber sepse nuk kishte të reshura).

Besëlidhja e Perëndisë me Noeun ishte premtim që Ai e bëri gjat gjithë krijimit të Tij.

Pas mbi 1, 600 viteve pa ligjin e shkruar, Perëndia filloi një marrëdhënie të re me Noeun dhe familjen e tij. Mirësia e Perëndisë është në fjalët që poeti mund t'i përdorë: 'Aq sa toka zgjat, koha e farës dhe të lashtat, ftohtë dhe nxehtë, vera dhe dimri, dita dhe nata kurrë nuk do të ndalen' (8:22)

Pas përmbytjes Perëndija i dha Noeut:

- Besëlidhje të re me tokën (8:20-22);
- Rregulla të reja jetese për ta kontrolluar tokën (9:1-4) ;
- Lajmërim:dënimi për vrasje (9:5-7);
- marrëdhënjen e re me Të dhe premtimin e shenjë të ylberit (9:8-17);
- testi i ri (9:18-23);
- profecia e fundit për njerëzimin (9:24-29).

TRE BIJTË E NOEUT

Tre bijtë e Noeut kishin familje të mëdha. Ata shpejt u shpërndan nëpër botë. Në këtë kohë, një tundim i ri erdhi te Noeu. Ajo që ndodhi ndërroi çdo shoqëri.

Para se ai filloi ta ndërtoj arken, Noeu ishte farmer-predikues. Pas përmbytjes, ai u kthye në fermë dhe u kujdes për kafshët. Ai punoi tokën dhe mbjelli hardhi rrushi të verës. Kur rrushi ishte pjekur, ai bëri ndej të madhe me familjen e tij, dhe ai u bë i dehur dhe u zhvesh në mes së tendës së tij (9:21; Fjalët e urta 23:30:32).

Djalli e gjeti mënyren që ta zhvesh Noeun. Ai ishte mëkatar nga lindja, dhe këtë e tregoi në veprat e tij, pikërisht sikurse bëjmë ne. Kami bëri shaka me lakuriqësinë e babait të tij. Jafeti dhe Semi e mbuluan lakuriqësinë e babait të tyre (9:23). Perëndia do që ne të mos qeshim me mëkatin. (Fjalët e urta 14:9). Urdhëri i Perëndisë është: 'nderoni prindërit e tuaj ...' (Eksodi 20:12).

Përshkak se Kami nuk kishte respekt për babanë e vet, Noeu e mallkoi të birin e Kamit: 'i mallkuar qoftë Kanani!' (Mbase Kanani ishte me Hemin dhe poashtu mëkatoi kunder Noeut). Në të njejtën kohë Noeu e bekoi Semin (9:26). Jafeti iu bashkangjiti bekimit të Shemit me këto fjalë: Perëndija ta rrit Jafetin; dhe Jafeti banoftë në tendat e Shemit' (9:27). Familja e Semit ishin njerëz fetar. Jafeti do të jetë i bekuar pasi ai iu bashkangjiti Shemit në besimin e JAHVES, i vetmi i vërtet, Perëndi që i gjallë. Ata e morën besimin e tyre në Perëndinë me ta përderisa ata e shtrin territorin e tyre nëpër tërë botën.

Perëndia i tregoi Noeut se çfarë do të ndodhte me tre djemtë e tij, dhe njerëzit e kombet që do të vijnë prej tyre. Historia e botës ka dëshmuar që kjo profeci ishte e vërtet.

'I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Shemit' (9:26). A e dinte Noeu që Semi kishte më shumë besim se sa vëllezërit e tij? Ose që Shemi do të kishte besim të vërtet në Perëndinë?

NIMRODI UDHËHEQI PA PERËNDINË

Prej familjes së Kamit Kanani dhe Nimrodi përmenden veqanërisht në Bibël (morën një përmendje të veçantë). Nimrodi ndërtoi perandori dhe qytete (10:8-12). Qyteti i parë dhe më i madhi që Nimrodi e ndërtoj ishte Babeli. Më vonë, Nimrodi ndërtoi Niniven.

Nimrodi formoi një qeverisje që ishte kundër Perëndisë, dhe ai filloj një fe të re idhujtarisë. Ai ishte një 'gjahtar i fuqishëm'. Në atë kohë mbretërit vërtetonin fuqinë dhe trimërinë e tyre duke gjuajtur luanë.

Guri i gdhendur tregon figurën e mbretit duke gjuajtur luanë.

Pas vdekjes së Nimrodit njerëzit e adhuronin atë sikur 'Belus', ose Bel = Zot. Babeli (Babyloni) ishte qyteti i parë i Nimrodit. Nimrodi mbledhi njerëzit në qytete dhe ndërtoi mure që t'i mbrojnë ata. Qytetëzat ishin rritur në qytete të cilat ishin quajtur qytet-shtete ose mbretëri (10:10).

Në këtë kohë njerëzit përdornin:

- a) Sistemin decimal të masës që përdoret edhe sot.
- b) Shkenca e matematikës.
- c) Shkencat binjake astronomi dhe astrologji (studimi i yjeve dhe kuptimi i tyre).
- d) Kodet e ligjit si ato të Hamurabit të cilët ishin kopjuar duke përdorur baltën e rrafshët ose vulë.
- e) Sistemi në formë pyke e të shkruarit. Ata bënë forma – trekëndëshi në baltë të lagësht dhe atëherë i piquan tabletat e baltës në diell derisa ato të forcoheshin.

Bisedo rreth:

1. Pas Përmbytjes çfarë premtime bëri Perëndia (8:21-22; 9:8-17) ?
2. Çfarë i tha Perëndia Noeut dhe familjes së tij të bëjnë (9:1-7) ?
3. Çfarë iu tha Noeu të tre djemve të tij (9:24-27) ?

Tani lexo Zanafilla 11;1-9

NJERËZIT E HARRUAN PERËNDINË

'Tani tërë bota kishte një gjuhë...'

Perëndia e urdhëroi Noeun 'që të shumëzoheshin dhe ta mbushnin tokën' (9:1). Njerëzit të cilët kishin ikur në rajonin e Babilonisë qëndruan së

bashku që të jenë të sigurt dhe ta ndihmojnë njëri tjetrin. Një gjuhë iu ndihmoi atyre të qëndrojnë afër.

Tregimi për Babelin na tregon neve pse Perëndia e bëri një fillim të ri në histori.

Shumë vite kishin kaluar dhe mendimet për përmytje shpejt u larguan prej mendjes së njerëzve. Njerëzit nuk menduan më për Perëndinë (Romakët 1:21-25).

Njerëzit gjetën mënyrën e re për të ndërtuar. Ata bënë tulla prej argjillës dhe i piquin ato (Zanafilla 11:2-3). Ata përdoren bitium që ti vënë tullat. Para kësaj njerëzit jetuan në tenda ose ndërtonin me gurë.

Atë që ata ndërtuan është ruajtur në kullat e mëdha të cilat arrinin diellin. Ato janë sikurse piramidat me shkall në të gjitha anët që të qojnë në maje. Në maje, ishte vendi për njerëzit që ta adhuronin diellin. Babeli mbase ishte zigurat. Një tjetër Zigurat u ngrit në qiell në Ur të Kaldeasve në ditët e Abrahamit.

PERËNDIA SHKATËRRON GJËRAT E MENDUARA TË NJERIUT

Përgjegjja e Perëndisë ishte: 'Të shkojmë dhe të ngatërrojmë gjuhën e tyre ...' (Zanafilla 11:7). Zoti zbriti nga Qielli dhe gjykoji popullin e Babelit. Ai i shpërndau njerëzit 'mbi faqen e tërë dheut dhe ata pushuan së ndërtuari qytetin' (11:8). (Vini re fjalën 'Ne'— një referencë të Trinisë së Perëndisë. Shiko faqe 5).

Perëndija nuk i shkatërroj këta njerëz në Babel, por Ai iu ngatëroi gjuhën e tyre. Një ditë, të gjithë ishin duke biseduar si një dhe punonin shumë. Puna ishte duke shkuar mirë kur papritmas, dhe pa paralajmërim, ndërtuesi nuk mund të kuptonte njeriun duke punuar pranë tij! Dhe ai nuk, mund të kuptonte se çfarë ishte duke thënë njeriu tjetër. Pra projekti i madh i ndërtimit në Babel u ndërpre papritmas. 'Babeli sot do të thotë'zhurmë konfuzë e zërave'.

Ky është paralajmërim që vetëm Krishti mund të sjell unitet në mes besimtarëve të të gjitha kombeve. Ne nuk duhet ti bashkohemi me fe të rrejshme apo okultizëm.

Zanafilla 11:10-27

PERËNDIA THËRRET NJERËZIT E BESIMIT

'Gjenerata e Shemit...' janë historia e familjes së tij'. Vija familjare prej Shemit deri te Abrahami ka 10 emra në te (Zanafilla 11:10-27). Nga kjo ne mund të ndërtojmë kohën e skicës e cila na tregon që krijimet e Perëndisë mund të jenë më pak se para 10,000 viteve dhe Përmbytja ndodhi më pak se para 5000 vjetëve. (Shumë shkencëtarë sot besojnë që toka është e re – jo miliona vite e vjetër sikurse mësojnë në shumë shkolla).

Gjatë këtyre viteve të hershme të njerzimit, ne kemi mësuar që njerëzit rrallë pendohen prej mëkateve të tyre edhe kur Perëndija i udhëzon ata.

Ne poashtu e dimë që Perëndia nuk e lë njeriun të vazhdoj në mënyren e tij mëkatore. Ai i zgjodhi njerëz të besimit dhe bëri marrëveshje me ta. Ata do të vazhdonin premtimin e Tij në të ardhmen dhe të ishin dëshmitarët e Tij në tokë (botë).

Ne poashtu e dimë se atje ka patur periudha madhështore kur njerëzit u kthyen te Perëndia (4:26).

Kur erdhi koha e duhur, Perëndia e dërgoi Birin e Tij, Jezus Krishtin, t'i shpëtoj njerëzit prej mëkatit. Ai erdh të kërkoj dhe të shpëtoj atë që kishte humbur (Lluka 19:10). Tani, me besimin në Jezusin, ne mund të kthehemi te Perëndia. Mëkatarët e shpëtuar mund të shkojnë në qiell sepse Jezusi ishte dënuar në vendin tonë. Gjykimi i Perëndisë erdhi kundër Tij pra që ne të mund të shkojmë të lirë. Krishti e ka hapur portën për në qiell për të gjithë njerëzit (Zbulesa 22:17). Perëndia e dërgoi Jezusin t'i merr dënimet tona. Perëndia e don botën që Ai ka bërë. Por në kohën e Noeut Ai i dënoi njerëzit që kishin prishur atë çfarë Ai kishte bërë. Ai tha që nuk do ta bënte këtë prap. Në kohën e Jezusit Ai e dënoi Birin e vet në vend të njerëzve për mëkatet e tyre.

Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindur, që, kushdo që beson në te, të mos humbas por të ketë jetë të përjetshme. (Gjoni:3:16).

Kërkoi Jezusit t'ju shpëtoj juve prej mëkatit tuaj. Pastaj lexo më shumë për planin e Perëndisë për juve në Bibël. Ju mund të keni paqe dhe gëzim në jetën tuaj. Ju mund t'i takoni Mbretërisë së Perëndisë – komb i popullit pa kufi.

PËRMBLEDHJE

Komentimet e Biblës në Zanafillen 1-11 na mësojnë për fillimin e çdo gjëje. Poashtu shpjegon se si mëkati e ka prishur botën e mrekullshme të Perëndisë i cili e bëri të nevojshëm që Ai të shkatërrojë çdo gjë dhe të fillon

gjithçka nga e para me familjen e Noeut. Ne sot e shohim rrezultatin e mëkatit kudo rreth nesh. Por neve mëkatet mund të na falen nga Perëndia nëpërmjet besimit dhe përcjelljen e Jezusit. Ai është Zoti dhe Shpëtimtari ynë.

Ne kemi mësuar gjëra rreth krijimit, njerëzimit, mëkatit, martesës, shoqërisë, gjuhës, planin e Perëndisë, kushtin e Tij për ne dhe qëllimin e vet jetës.

Pjesa tjetër e Zanafillës na tregon neve për Abrahamin, atin e Judenjëve dhe të gjithë njerëzve të cilët kanë besim të vërtet në Perëndinë. Perëndia akoma i thërret njerëzit e besimit që t' shërbejnë Atij sot.

Bisedo rreth:

1. Pse Perëndia e ngatërroi gjuhën në kohën e Babelit (Babilon) (11:1-6) ?
2. Çfarë ndodhi si rezultat, cila ishte pjesa e planit të Perëndisë (11-9) ?
3. Prej cilës familje rrjedh Abrahami (11:10, 27) ?
4. Çfarë keni mësuar ju gjatë studimit të njëmbëdhjetë kapitujve të parë të Zanafillës? A ju ka ndryshuar juve besimin në Perëndinë, qëllimin tuaj në jetë dhe të kuptuarit e juaj se çfarë është gabim në jetë?
5. A e keni përjetuar gëzimin dhe paqen e njohjes së Jezusit si Shpëtimtari juaj dhe faljes së mëkateve nga Perëndia?

Genesis Part 1 Albania March 2011

